

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGEA****pentru modificarea unor acte normative
(privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în
temeiul contractelor încheiate între profesioniști, între profesioniști și
autoritățile publice)**

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I – Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2025, nr. 193-194, art. 233), se modifică după cum urmează:

1. Se modifică clauza de armonizare și va avea următorul cuprins:

“Prezenta lege transpune art. 1 - art. 9, art. 10 alin. (1) și art. 14 din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (reformare), CELEX: 32011L0007, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 48 din 23 februarie 2011.”

2. Articolul 1:

articolul se completează cu alineatul 2¹ cu următorul cuprins:

„(2¹) Prezenta lege se aplică obligațiilor pecuniare datorate unui creditor profesionist pentru bunurile livrate, lucrările executate sau serviciile prestate de acesta în temeiul unui contract comercial, atunci când debitorul obligației de plată este un profesionist sau o autoritate publică. Prezenta lege nu se aplică obligațiilor pecuniare al căror creditor este o autoritate publică.”

alineatul (3) litera a) va avea următorul cuprins:

„a) creanțele validate în procedura de insolabilitate, inclusiv celor incluse în programul de stingere a creanțelor din planul procedurii de restructurare în condițiile Legii nr. 149/2012 insolabilității.”

3. Articolul 2:

în subpunctul 1. după textul „serviciilor poștale” se includ cuvintele „indiferent de obiectul sau valoarea contractului”;

subpunctul 2. se abrogă;

subpunctul 3. se abrogă;

subpunctul 4. va avea următorul cuprins:

“4. *dobânda de întârziere în efectuarea plăților* – reprezintă dobânda pentru întârzierea în executarea obligațiilor pecuniare în condițiile prevăzute de art. 942 ale Codului civil nr. 1107/2002 sau dobânda la o rată stabilită de comun acord între părți.”;

subpunctul 6. se abrogă;

subpunctul 7. va avea următorul cuprins:

“7. *întârziere în efectuarea plăților* – neexecutarea la expirarea termenului contractual sau legal de plată a obligației pecuniare dintr-o tranzacție comercială.”;

subpunctul 8. se completează cu cuvintele „alta decât autoritatea publică în sensul prezentei legi.”;

articolul se completează cu subpunctele 8¹, 8², 9¹ și 9² cu următorul cuprins:

“8¹. *rezerva dreptului de proprietate* – reprezintă clauza contractuală prin care vânzătorul își rezervă dreptul de proprietate asupra bunului până la plata integrală a prețului, sau după caz a sumelor datorate conform contractului în condițiile prevăzute de art. 1191 al Codului civil nr. 1107/2002;

8². *suma datorată* – suma principală care ar trebui să fie plătită în termenul contractual sau legal de plată, inclusiv taxa pe valoare adăugată, precum și taxele, impunerile, prelevările sau impozitele aplicabile care sunt menționate în factură sau în cererea echivalentă de plată;

9¹. *titlul executoriu* - orice document executoriu potrivit art. 11 al Codului de Executare nr. 443/2002 și care permite creditorului să-și recupereze creanța față de debitor prin executare silită, inclusiv atunci când aceasta rezultă dintr-o hotărâre, decizie, încheiere, ordonanță emisă de instanța de judecată, de o autoritate publică sau persoană competentă potrivit legii, indiferent dacă executarea se referă la o plată imediată sau eşalonată;

9². *contract comercial* - contract indiferent de denumirea și forma acestuia, încheiat între doi profesioniști sau între un profesionist și o autoritate publică, care are ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări, inclusiv proiectarea și execuția lucrărilor publice, a clădirilor și a lucrărilor de construcții civile, sau prestarea de servicii contra unei prestații pecuniare.”

4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

“**Articolul 3.** Dreptul la dobânda de întârziere

În contractele comerciale dintre profesioniști, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere supra sumei datorate, în condițiile prevăzute de art. 942 din Codului civil nr. 1107/2002, fără a fi necesară o notificare.”

5. Denumirea articolului 4 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 4.** Determinarea dobânzii de întârziere”

6. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

“**Articolul 5.** Termenul contractual de plată între profesioniști

(1) Termenul de executare a obligației pecuniare în contractele încheiate între profesioniști se stabilește potrivit prevederilor art. 862 alin. (1) din Codul civil nr. 1107/2002.

(2) În cazul în care termenul de executare a obligației pecuniare nu este determinat în contract și nici nu rezultă din natura obligației, se aplică termenul de 30 de zile prevăzut la art. 862 alin. (3) din Codul civil nr. 1107/2002.

(3) În cazul în care, potrivit legii sau contractului, este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a contraprestației, termenul de executare a obligației pecuniare se stabilește potrivit art. 862 alin. (3) lit. c) și alin (4) din Codul civil nr. 1107/2002.

(4) În cazul stipulării unui termen de executare a obligației pecuniare mai mare de 60 de zile, în condițiile art. 862 alin. (1) din Cod civil nr. 1107/2002, clauza contractuală trebuie să fie expresă, clară și neechivocă și să nu fie vădit abuzivă față de creditor în sensul art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002.

(5) În lipsa unei stipulări exprese, clare și neechivoce în contract, termenul de executare a obligației pecuniare mai mare de 60 de zile nu poate rezulta din interpretarea altor clauze contractuale, din acceptarea globală a contractului, din practicile anterioare ale părților sau din comportamentul acestora de până la sau după încheierea contractului.

(6) Orice clauza contractuală contrară prezentului articol în detrimentul creditorului obligației pecuniare este lovită de nulitate absolută în condițiile art. 862 alin. (5) din Codul civil nr. 1107/2002.”

7. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

“Articolul 6. Dreptul la dobânda legală de întârziere

În contractele comerciale în care debitorul obligației de plată este o autoritate publică, creditorul are dreptul la dobânda legală de întârziere asupra sumei datorate, în condițiile art. 942 al Codului civil nr.1107/2002, fără a fi necesară o notificare.”

8. La articolul 7 aliniatul (2) litera a), b) și c) cuvântul „acceptării” se substituie cu cuvântul “primirii”, iar cuvântul „acceptă” cu cuvântul „primește” la forma gramaticală corespunzătoare.

9. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

“Articolul 8. Termenul contractual de plată între profesioniști și autoritățile publice

(1) Termenele de plată stabilite în contractele încheiate de autoritățile publice nu pot depăși 30 de zile, calculate conform prevederilor art. 7 din prezenta lege și ale art. 862 alin. (2) și (3) din Codul civil nr. 1107/2002.

(2) Prin excepție, în condițiile prevăzute de art. 862 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002, se poate stipula expres un termen mai mare de 30 de zile, care în niciun caz nu poate depăși 60 de zile, numai dacă este justificat în mod obiectiv prin natura sau caracteristicile specifice ale contractului.

(3) În cazul în care termenul mai mare de 30 de zile rezultă dintr-o procedură de recepție sau de verificare a contraprestației, această procedură trebuie să fie expres prevăzută de lege sau de contract, iar durata sa nu poate fi vădit abuzivă față de creditor, în condițiile art. 862 alin. (4) și ale art. 1080 din Codul civil nr.1107/2002.

(4) Termenul mai mare de 30 de zile nu poate fi stabilit cu caracter general sau prezumat în considerarea domeniului de activitate al autorității publice, ci numai în baza justificării obiective prevăzute la alin. (2) și (3), apreciată pentru fiecare contract în parte.

(5) Orice clauză contractuală contrară prezentului articol, în detrimentul creditorului obligației pecuniare, este lovită de nulitate absolută în condițiile art. 862 alin. (5) din Codul civil nr. 1107/2002.”

10. Legea se completează cu articolul 8¹ cu următorul cuprins:

“Articolul 8¹. Obligația autorităților publice de asigurare a plăților la termen.

(1) Autoritățile publice sunt obligate să instituie evidența internă a facturilor și a cererilor echivalente de plată primite, a termenelor de plată aplicabile, a sumelor datorate, a plăților efectuate și a eventualelor întârzieri.

(2) Autoritățile publice nu pot invoca lipsa procedurilor interne de evidență, întârzierea circuitului intern al documentelor, nefinalizarea formalităților administrative interne sau lipsa planificării bugetare ca temei pentru amânarea curgerii termenului de plată sau pentru exonerarea de plată a dobânzii de întârziere, a despăgubirilor minime și a cheltuielilor de recuperare, cu excepția celor prevăzute expres de lege.

(3) Conducătorii autorităților publice asigură organizarea controlului intern managerial privind respectarea termenelor de plată prevăzute de prezenta lege, inclusiv prin desemnarea subdiviziunilor sau a persoanelor responsabile de monitorizarea facturilor și a cererilor echivalente de plată.

(4) Informația privind obligațiile de plată scadente, plățile efectuate cu întârziere și despăgubirile achitate potrivit prezentei legi se raportează în modul stabilit de Guvern.”

11. Articolul 10:

la alineatul (1) textul „conform art. 4. din prezenta lege” se substituie cu cuvintele „în condițiile prezentei legi”.

articolul se completează cu alineatele (2¹), (2²) și (3¹) cu următorul cuprins:

“(2¹) Achitarea despăgubirii minime nu este condiționată de dovedirea existenței sau cuantumului cheltuielilor de recuperare până la concurența acestei despăgubiri minime.

(2²) În cazul în care întârzierea privește facturi, cereri echivalente de plată, rate distincte, despăgubirea minimă se datorează pentru fiecare factură, cerere echivalentă de plată sau rată pentru care sunt întrunite condițiile de plată a dobânzii de întârziere.

(3¹) Orice clauză contractuală sau practică prin care se exclude sau se limitează dreptul creditorului la despăgubirea minimă sau la despăgubirea pentru cheltuielile suplimentare de recuperare nu produce efecte în detrimentul creditorului și se consideră vădit abuzivă față de acesta, fără a aduce atingere art. 1080 din Codul civil nr.1107/2002.”

12. Legea se completează cu articol 10¹ cu următorul cuprins:

“Articolul 10¹. Grafic de plată

(1) Părțile unui contract comercial pot conveni asupra unui grafic de plată a sumei datorate în rate, în condițiile art. 862 din Codul civil nr.1107/2002.

(2) Graficul de plată se stabilește în mod expres, clar și neechivoc, care prevede cuantumul fiecărei rate sau criteriile obiective de determinare a acesteia, precum și data scadenței pentru fiecare rată.

(3) În cazul neachitării la scadență a uneia sau mai multor rate, dobânda de întârziere, și despăgubirea pentru recuperare se calculează exclusiv asupra sumelor exigibile aferente ratelor neachitate. Despăgubirea minimă prevăzută la art.10 se datorează pentru fiecare rată neachitată în condițiile art. 945 din Codul civil nr.1107/2002.

(4) Stabilirea unui grafic de plată nu limitează dreptul creditorului la dobânda de întârziere, despăgubirea minimă și la despăgubirea pentru cheltuieli suplimentare de recuperare în condițiile prezentei legi.”

13. La articolul 12 cuvintele „la rata dobânzii de întârziere sau la penalitățile de întârziere” se substituie cu cuvintele „la rata dobânzii de întârziere, la penalitățile de întârziere ori la despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței”, iar textul „alin. (1)” se exclude.

14. Legea se completează cu articolele 14¹ și 14² cu următorul cuprins:

“Articolul 14¹. Practicile vădit abuzive privind executarea obligațiilor pecuniare

(1) O practică comercială referitoare la data ori termenul de executare a obligației pecuniare, la rata dobânzii de întârziere ori la despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței nu produce efecte juridice în detrimentul creditorului și, după caz, generează dreptul acestuia de a cere despăgubiri, dacă este vădit abuzivă față de creditor.

(2) La evaluarea caracterului vădit abuziv al practicii comerciale prevăzute la alin. (1), criteriile prevăzute la art. 1080 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002 se aplică în mod corespunzător.

(3) Practica comercială care exclude plata dobânzii de întârziere în executarea obligațiilor pecuniare se consideră vădit abuzivă față de creditor.

(4) Practica comercială care exclude despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței, se consideră vădit abuzivă față de creditor.

(5) În cazul constatării caracterului vădit abuziv al practicii comerciale, instanța de judecată dispune, la cererea creditorului, încetarea practicii, interzicerea continuării sau reluării acesteia și, după caz, înlăturarea efectelor produse în detrimentul creditorului.

(6) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere aplicării art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002 în privința clauzelor contractuale vădit abuzive.

Articolul 14². Mijloace pentru împiedicarea aplicării clauzelor contractuale și practicilor comerciale vădit abuzive

(1) În scopul protejării intereselor creditorilor, organizațiile necomerciale în condițiile legii, ca reprezentante ale profesioniștilor, organizații patronale, precum și organizațiile care au un interes legitim în reprezentarea acestora, pot sesiza instanța de judecată, sau după caz, autoritatea publică competentă cu funcții de control și supraveghere, în limitele competențelor prevăzute de lege, atunci când clauzele contractuale care cad sub incidența art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002 ori practicile comerciale prevăzute la art. 14¹ din prezenta lege sunt vădit abuzive față de creditor.

(2) Prin acțiunea introdusă în temeiul alin. (1), organizația reclamantă poate solicita instanței:

a) constatarea caracterului vădit abuziv al clauzei contractuale sau al practicii comerciale;

b) încetarea aplicării clauzei sau a practicii comerciale vădit abuzive în raporturile contractuale existente;

c) publicarea integrală a hotărârii sau a deciziei instanței de judecată privind constatarea caracterului vădit abuziv al clauzei contractuale sau a practicii comerciale vădit abuzive, inclusiv prin mijloacele de informare în masă, pe site-ul oficial al pârâtului.

(3) acțiunea introdusă de organizația reclamantă în temeiul prezentului articol nu poate avea ca obiect recuperarea creanței individuale și nu substituie dreptul creditorului de a acționa în mod individual debitorul în condițiile legii.

(4) la judecarea acțiunii prevăzute în acest articol, organizația reclamantă nu este obligată să dovedească existența unui prejudiciu propriu sau al unui prejudiciu individual al unui anumit creditor.”

15. Articolul 15 se completează cu alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:

“(4) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării exercită funcția de autoritate competentă pentru coordonarea monitorizării aplicării prezentei legi, elaborarea și promovarea mecanismului de raportare prevăzut la alin. (2), analiza datelor privind întârzierile în executarea obligațiilor de plată și prezentarea către Guvern a propunerilor de îmbunătățire a cadrului normativ în domeniul combaterii și prevenirii plăților întârziate.

(5) Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat, Trezoreria de Stat și alte autorități publice care dețin date relevante privind facturile, cererile echivalente de plată, plățile efectuate și întârzierile aferente asigură, în limitele competențelor, furnizarea și interoperabilitatea datelor necesare pentru monitorizarea prevăzută în prezentul articol, în modul stabilit de Guvern.”

16. Legea se completează cu articolul 15¹ cu următorul cuprins:

“Articolul 15¹. Rezerva dreptului de proprietate.

(1) În contractele care intră sub incidența prezentei legi și au ca obiect livrarea de bunuri ori includ o componentă de livrarea de bunuri, vânzătorul păstrează dreptul de proprietate asupra bunurilor livrate până la plata integrală a prețului, dacă rezerva dreptului de proprietate a fost convenită expres între părți înainte de livrarea bunurilor.

(2) Rezerva dreptului de proprietate prevăzută la alin. (1) este supusă dispozițiilor art. 1191-1194 ale Codului civil nr. 1107/2002, care se aplică în mod corespunzător, inclusiv atunci când plata prețului este stabilită printr-o singură plată la termen.

(3) Plățile anticipate, avansurile sau plățile parțiale nu afectează rezerva dreptului de proprietate până la plata integrală a prețului, dacă legea sau contractul nu prevăd altfel.”

Art. II. Codul de procedură civilă nr.225/2003 (Monitorul Oficial, 2003, nr. 111-115 art. 451), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

Articolul 345 se completează cu literă s) cu următorul cuprins:

“s) rezultă, indiferent de valoarea creanței, din neexecutarea la scadență a unei obligații de plată certe, lichide și exigibile, care intră în domeniul de aplicare al Legii nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice, inclusiv a dobânzii de întârziere, despăgubirii minime și cheltuielilor de recuperare prevăzute de lege, dacă acestea sunt determinate ori determinabile în baza înscrisurilor anexate.”

Art. III – Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002 (republicat în Monitorul Oficial, 2019, nr. 66-75 art. 132), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

La articolul 1080 alineatul (3) litera a) cuvintele „se prezumă” se substituie cu cuvintele „se consideră”.

Art. IV - Prezenta lege intră în vigoare peste o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președintele Parlamentului

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul legii pentru modificarea unor acte normative
(privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor
încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice)

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ

Proiectul de act normativ este elaborat de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ

2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ

Proiectul are ca sursă necesitatea armonizării cadrului normativ național privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în tranzacțiile comerciale cu Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale. Directiva stabilește obiectivul combaterii întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale pentru asigurarea funcționării adecvate a pieței interne și promovarea competitivității întreprinderilor, în special a întreprinderilor mici și mijlocii.

Temeiul elaborării rezultă, din recomandările înaintate de Comisia Europeană expuse în Raportul de Screening (Screening Report) a Republicii Moldova pe Clusterul 3. Competitivitate și Creștere Incluzivă ca urmare a ședinței Screening-ului bilateral (Bilateral Screening Meeting on the *acquis* with Moldova) desfășurat în perioada 22-23 mai 2025 la Bruxelles, Belgia, care constată un nivel necomplet de aliniere a legislației Republicii Moldova cu *acquis*-ul UE în domeniu și necesitatea continuării lucrărilor de ajustare a Legii nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice la Directiva 2011/7/UE și a practicii Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE). Raportul indică discrepanțe privind definițiile, termenele de plată, dobânzile, compensațiile pentru costurile de recuperare, rezerva dreptului de proprietate, titlul executoriu, graficele de plată și mecanismele de monitorizare.

Proiectul de lege modifică Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice și completează Codul de procedură civilă nr. 225/2003, în vederea creării cadrului juridic necesar aplicării efective a drepturilor creditorilor prevăzute de lege.

Prin urmare, proiectul de lege se conține în Programul Național de Aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029 (Hotărârea Guvernului nr. 306/2025) la Capitolul 20. Politica industrială și antreprenorială, Anexa A, pct. 1, cu termenul de finalizare decembrie 2026 și are drept scop alinierea completă la prevederile Directivei 2011/7/UE prin care se va contribui la descurajarea și contracararea situațiilor în care în cadrul

tranzacțiilor comerciale între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante numeroase plăți sunt efectuate mult mai târziu decât au fost stabilit în contract sau în condițiile comerciale generale.

2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative

În Planul național de acțiuni pentru aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană pe anii 2024-2027 (PNA), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.829/2023 la capitolul 20 a fost inclusă acțiunea privind transpunerea Directivei (UE) 2011/7 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale. Întru realizarea angajamentelor asumate Directiva a fost parțial transpusă prin Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice (*art. 1 alin. (1)–(3), art. 2 și 3, art. 4 alin. (1), alin. (3), alin. (4) lit. (a), alin. (5) și (6), art. 6, art. 7 alin. (1)–(3) și (5), art. 8 alin. (1) și (3) și art. 9 alin. (2)*) și Codul civil nr. 1107/2002.

Ca urmare a ședinței Screening-ului bilateral, Comisia europeană în recomandările expuse în Raportul pe screening pe Capitolul 20. Politica industrială și antreprenorială, un accent aparte a pus pe necesitatea ***depunerii eforturilor suplimentare pentru alinierea la Directiva (UE) 2011/7 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale.*** Prin urmare s-a menționat necesitatea transunerii totale a Directivei în legislația națională.

Recomandările Comisiei Europene menționează neconcordanțe în materia definițiilor și lipsa unor elemente esențiale pentru aplicarea Directivei 2011/7/UE, inclusiv referirea expresă la taxa pe valoarea adăugată, taxe, impuneri, prelevări sau impozite în definirea sumei datorate, precum și lipsa definiției și a prevederilor privind titlul executoriu și rezerva dreptului de proprietate. Cerința includerii taxei pe valoarea adăugată în baza de calcul a dobânzii și a compensației este confirmată și de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (cauza C-585/20¹).

A doua categorie de probleme privește regimul termenelor de plată și al dobânzii de întârziere. Directiva consacră dreptul creditorului la dobândă, fără notificare, atunci când acesta și-a îndeplinit obligațiile, iar suma datorată nu a fost achitată la scadență. În raporturile dintre întreprinderi, termenul contractual nu trebuie, ca regulă, să depășească 60 de zile calendaristice, cu excepția unei stipulări exprese care să nu fie vădit inechitabilă pentru creditor stipulare care, potrivit Curții de Justiție a Uniunii Europene (cauza C-677/22²), trebuie să fie clară și neechivocă și nu poate fi dedusă din conduita părților. În raporturile în care debitorul este o autoritate publică, regula este plata în 30 de zile, cu posibilitatea unui termen mai mare, care nu poate depăși 60 de zile, numai în condiții justificate obiectiv; în acest sens, Curtea a reținut că statelor le revine o obligație de rezultat, autoritățile publice fiind ținute să respecte efectiv termenele, nu doar să le prevadă în lege (cauza C-122/18,

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:62020CJ0585>

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:62022CJ0677>

Comisia c. Italiei³). Raportul de evaluare indică necesitatea stabilirii unui termen implicit de 30 de zile pentru tranzacțiile dintre profesioniști și corelarea momentului curgerii termenului, în raporturile cu autoritățile publice, cu primirea facturii sau a cererii echivalente de plată.

O altă categorie de constatări privește despăgubirea creditorului pentru costurile de recuperare. Directiva prevede că, atunci când dobânda devine exigibilă, creditorul are dreptul la o sumă fixă cu titlu de despăgubire minimă, exigibilă fără notificare, precum și la o despăgubire rezonabilă pentru cheltuielile suplimentare de recuperare. Suma fixă reprezintă o despăgubire minimă, iar nu un plafon reiterat și de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (cauza C-287/17⁴). Raportul de evaluare constată necesitatea instituirii caracterului obligatoriu al despăgubirii minime, cumulativ cu dobânda, precum și a compensării cheltuielilor de recuperare.

Raportul de evaluare semnalează, de asemenea, lipsa unor norme exprese privind graficele de plată. Directiva nu exclude plata în rate, dar impune ca, în caz de neplată a unei rate, dobânzile și compensațiile să se calculeze exclusiv asupra sumelor exigibile prevădute în dreptul intern.

O serie distinctă de deficiențe privește clauzele contractuale și practicile comerciale vădit abuzive. Directiva impune ca o clauză sau o practică referitoare la data ori termenul de plată, la rata dobânzii sau la despăgubirea pentru costurile de recuperare să nu fie aplicabilă ori să dea dreptul la despăgubiri dacă este vădit inechitabilă pentru creditor; excluderea dobânzii de întârziere este considerată vădit inechitabilă, iar excluderea compensării costurilor de recuperare este prezumată ca fiind vădit inechitabilă. Reglementarea în vigoare din Legea 66/2025 viza însă exclusiv clauzele contractuale, nu și practicile comerciale.

O categorie aparte de constatări privește recuperarea creanțelor necontestate. Directiva impune, la art. 10, ca un titlu executoriu să poată fi obținut inclusiv printr-o procedură de urgență și indiferent de valoarea creanței de regulă în termen de 90 de zile de la sesizarea instanței, atunci când suma datorată sau aspecte ale procedurii nu sunt contestate. Procedurile simplificate existente nu asigură pe deplin acest standard: procedura cu privire la cererile cu valoare redusă (art. 276²–276⁴ din Codul de procedură civilă) este limitată la creanțe de cel mult 10 salarii medii pe economie și permite soluționarea într-un termen de până la 6 luni, iar procedura în ordonanță (art. 344–354 din același cod), deși rapidă ordonanța se eliberează în 5 zile, este disponibilă numai pentru pretențiile expres enumerate la art. 345, care nu acoperă, ca atare, totalitatea creanțelor izvorâte din Legea nr. 66/2025 (dobânda de întârziere, despăgubirea minimă și cheltuielile de recuperare). În consecință, niciuna dintre procedurile existente nu garantează integral, prin ea însăși, accesul la un titlu executoriu rapid, indiferent de valoare, pentru creanțele necontestate.

O problemă cu caracter instituțional și administrativ privește lipsa unui model standardizat de raportare a litigiilor și a datoriilor aferente contractelor dintre autoritățile publice și profesioniști, respectiv dintre profesioniști, precum și lipsa unui modul electronic pentru colectarea și sistematizarea datelor statistice privind plățile întârziate. Această lacună afectează transparența, monitorizarea și disciplina financiară și urmează a fi adresată prin acte normative subordonate legii, aprobate prin hotărâre de Guvern.

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:62018CJ0122>

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:62017CJ0287>

Distinct de constatările Raportului de evaluare, în cursul elaborării proiectului au fost identificate ambiguități, neconcordanțe interne și supratranspuneri ale Legii nr. 66/2025, care afectau atât conformitatea cu Directiva, cât și coerența cu Codul civil:

La art. 1 alin. (3) lit. a) excluderea din domeniul de aplicare a „creanțelor care fac obiectul unei tranzacții extrajudiciare” depășește sfera excluderii permise de art. 1 alin. (3) din Directivă, care vizează exclusiv datoriile supuse procedurilor de insolvență, inclusiv de reeșalonare, restrângând nejustificat domeniul de aplicare al legii;

La art. 2 noțiunea de „dobândă de întârziere” este definită prin referire alternativă la „clauza penală”, confundând două instituții distincte ale Codului civil: dobânda legală de întârziere (art. 942) și clauza penală (art. 947), iar noțiunea de „creanță” dubla conceptul de „sumă datorată” fără a-l defini în acord cu Directiva; lipsesc, totodată, calificările impuse de art. 2 din Directivă pentru „autoritatea publică” („indiferent de obiectul sau valoarea contractului”) și pentru „profesionist” („alta decât autoritatea publică”);

La art. 7 momentul de la care curge termenul legal este raportat la „acceptarea” facturii, formulare ce permite autorității publice să amâne curgerea termenului prin neacceptare, contrar art. 4 alin. (3) lit. b) din Directivă, potrivit căruia data primirii facturii nu poate face obiectul unei clauze contractuale.

În lipsa intervenției legislative, cadrul normativ ar menține discrepanțele identificate față de Directiva 2011/7/UE, ar limita efectivitatea drepturilor creditorilor și ar perpetua un nivel insuficient de monitorizare a obligațiilor de plată, în special în raporturile în care debitorul este o autoritate publică.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Obiectivul general al proiectului este ajustarea Legii nr. 66/2025 la cerințele Directivei 2011/7/UE, la constatările raportului de evaluare și la practica Curții de Justiție a Uniunii Europene. Intervenția vizează trei acte normative: Legea nr. 66/2025 (Articolul I), Codul de procedură civilă nr. 225/2003 (Articolul II) și, punctual, Codul civil nr. 1107/2002 (Articolul III).

Prin Articolul I se modifică Legea nr. 66/2025, după cum urmează:

Clauza de armonizare se actualizează pentru a reflecta articolele Directivei transpuse prin legea modificată (art. 1, art. 2, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8 alin. (1) și (3), art. 9 și art. 10 alin. (1)), în conformitate cu cerințele de tehnică legislativă privind mențiunea de transpunere (art. 30 din Legea nr. 100/2017).

Articolul 1 se reformulează excluderea din domeniul de aplicare, limitând-o la creanțele din procedura de insolvență, inclusiv de restructurare (art. 1 alin. (3) din Directivă). În redacția în vigoare a art. 1 alin. (3) lit. a) se excludea din domeniul de aplicare nu doar creanțele validate în procedura de insolvență, dar și creanțele care fac obiectul unei tranzacții

extrajudiciare. Această excludere depășea sfera excluderii permise de art. 1 alin. (3) a Directivei. Prin urmare, excluderea referitoare la tranzacțiile extrajudiciare s-a exclus.

Se introduce un nou alineat (2¹), care clarifică domeniul de aplicare. Legea vizează obligațiile pecuniare al căror debitor este un profesionist sau o autoritate publică, iar creditor este un profesionist, excluzând expres ipoteza în care creditorul este o autoritate publică. Fără această delimitare, legea ar fi putut extinsă, în mod distorsionat, asupra unor raporturi în care autoritatea publică are calitatea de creditor, precum plata chiriei sau a redevenței pentru folosința unui bun proprietate publică. Delimitarea transpune art. 4 din Directivă și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (cauza C-327/20⁵, potrivit căreia o autoritate publică ce acționează ca creditor nu este „întreprindere”), aliniind domeniul legii la art. 862 și 1080 din Codul civil, care vizează doar obligațiile pecuniare al căror creditor este un profesionist;

Articolul 2 se completează și se clarifică definițiile: se introduc „suma datorată” (cu menționarea expresă a taxei pe valoarea adăugată, potrivit cauzei Curții de Justiție a Uniunii Europene C-585/20⁶), „titlul executoriu” (art. 10 din Directivă), „contractul comercial” și „rezerva dreptului de proprietate”, iar noțiunile paralele cu reglementările naționale existente („contract”, „creanță” și confuzia dintre „dobânda de întârziere” și „clauza penală”) se elimină, cu trimitere la art. 942 și 1191 din Codul civil și la art. 11 din Codul de executare;

Articolele 3 și 6 se consacră dreptul creditorului la dobândă de întârziere (în raporturile dintre profesioniști) și, respectiv, la dobânda legală de întârziere (când debitorul este o autoritate publică), fără notificare, prin trimitere la art. 942 din Codul civil. Reformularea renunță la reenunțarea condițiilor Directivei, întrucât acestea sunt deja cuprinse și într-o formă mai favorabilă creditorului în art. 942 din Codul civil (care acordă o dobândă minimă chiar și când neplata este justificată), evitându-se un regim special mai slab. Distincția dintre „dobânda de întârziere” (unde părțile pot conveni o rată) și „dobânda legală de întârziere” (rată statutară, la autoritatea publică) reflectă distincția dintre art. 3 și art. 4 din Directivă;

Articolul 4 se redenumeste. Determinarea dobânzii de întârziere”, pentru delimitarea față de art. 3 (care consacră dreptul), reținând regula ratei (convenită ori legală) și regula semestrială de aplicare a ratei de referință, care transpune art. 3 alin. (2) și art. 4 alin. (2) din Directivă;

Articolele 5 și 8 reglementează termenele contractuale de plată (între profesioniști și, respectiv, cu autoritățile publice), prin trimitere la art. 862 din Codul civil, cu condiționarea strictă a termenului de 60 de zile, interzicerea extinderii automate pe criteriul domeniului de activitate (inclusiv sectorul sănătății) și încorporarea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (cauza C-677/22)⁷ (clauza care depășește 60 de zile trebuie să fie expresă, clară și neechivocă, neputând fi dedusă din conduita părților);

Articolul 7 înlocuiește „acceptarea” facturii cu „primirea” acesteia, pentru corelarea momentului de la care curge termenul cu primirea facturii, conform art. 4 alin. (3) lit. b) din Directivă;

⁵ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/ALL/?uri=CELEX:62020CJ0327>

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:62020CJ0585>

⁷ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:62022CJ0677>

Articolul 8¹ (nou) instituie obligația autorităților publice de a asigura plățile la termen și interdicția de a invoca lipsa procedurilor interne, întârzierea circuitului documentelor sau neplanificarea bugetară ca temei de amânare, răspunzând obligației de rezultat reținute de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (cauza C-122/18)⁸;

Articolele 10 și 10¹ clarifică despăgubirea minimă (datorată pentru fiecare factură, cerere echivalentă de plată sau rată, necondiționată de dovada cheltuielilor din art. 6 din Directivă, cauzele Curții de Justiție Europene (C-585/20 și C-287/17) și se introduce graficul de plată (art. 10¹), cu calcularea dobânzii și a compensației exclusiv asupra sumelor exigibile, prin trimitere la art. 862 și 945 din Codul civil (art. 5 din Directivă);

Articolele 12, 14¹ și 14² extinde regimul vădit abuziv de la clauze la practicile comerciale și se instituie mijloace colective de protecție (art. 7 din Directivă), evaluarea realizându-se după criteriile art. 1080 alin. (2) din Codul civil. Gradarea prezumțiilor din art. 14¹ (excluderea dobânzii și excluderea despăgubirii de recuperare „se consideră” vădit abuzive) este corelată cu art. 1080 alin. (3) din Codul civil, astfel cum acesta se modifică prin Articolul III;

Articolele 15 și 15¹ se consolidează cadrul de monitorizare, cu desemnarea autorității competente, și se reglementează operativ rezerva dreptului de proprietate, prin trimitere la art. 1191 - 1194 din Codul civil (art. 8 și art. 9 din Directivă).

Prin Articolul II se completează Codul de procedură civilă nr. 225/2003 (art. 345). Necesitatea intervenției decurge din lipsa, în materia plăților întârziate, a unei căi procesuale rapide de obținere a unui titlu executoriu, indiferent de valoarea creanței, astfel cum impune art. 10 alin. (1) din Directivă. Este o cerință de natură procedurală, pe care Codul civil (de drept material) nu o poate acoperi: procedura cu privire la cererile cu valoare redusă (art. 276²–276⁴) este plafonată valoric și mai lentă, iar procedura în ordonanță (art. 344–354), deși rapidă ordonanța se eliberează în 5 zile, potrivit art. 350 alin. (2), era disponibilă numai pentru pretențiile enumerate la art. 345. Prin noua literă s) se extind aceste temeuri, cu o formulare tehnologic neutră („în baza probelor anexate”), care acoperă și probele în formă electronică, uzuale în comerțul digital.

Prin Articolul III se modifică art. 1080 alin. (3) litera a) din Codul civil nr. 1107/2002, prin substituirea cuvintelor „se prezumă” cu cuvintele „se consideră”. Intervenția corectează o subtranspunere a art. 7 alin. (2) din Directivă: potrivit acestuia, o clauză contractuală sau o practică prin care se exclude plata dobânzii de întârziere „este considerată” vădit inequitabilă (prezumție absolută), pe când redacția în vigoare a art. 1080 alin. (3) litera a) o califică drept simplu „prezumată” vădit abuzivă (prezumție relativă), oferind o protecție mai slabă decât cea impusă de Directivă.

După modificare, atât excluderea dobânzii de întârziere (art. 1080 alin. (3) lit. a)), cât și excluderea despăgubirii cheltuielilor de recuperare (lit. b), deja formulată „se consideră”) sunt calificate drept vădit abuzive prin prezumție absolută. Se asigură astfel un regim probatoriu unitar și conform art. 7 din Directivă, precum și coerența dintre regimul clauzelor contractuale (art. 1080 din Codul civil) și cel al practicilor comerciale (art. 14¹ din Legea nr. 66/2025, care prevede același regim). Corectarea la nivelul Codului civil rezolvă neconcordanța la sursă și evită instituirea, în legea specială, a unor concepte paralele.

⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/ALL/?uri=CELEX:62018CJ0122>

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

Opțiunea menținerii cadrului normativ actual nu poate fi reținută, întrucât raportul de evaluare constată un nivel insuficient de aliniere la Directiva 2011/7/UE și existența unor discrepanțe privind definițiile, termenele de plată, dobânzile, compensațiile, rezerva dreptului de proprietate, titlul executoriu, graficele de plată și monitorizarea.

Opțiunea aplicării exclusiv prin instrucțiuni administrative sau prin interpretarea normelor existente nu este suficientă, deoarece problemele identificate privesc norme de drept material și procedural care trebuie prevăzute expres în lege: dreptul la dobândă fără notificare, termenele maxime de plată, despăgubirea minimă, cheltuielile suplimentare de recuperare, efectele clauzelor și practicilor vădit abuzive, precum și procedura de recuperare a creanțelor.

Opțiunea unei intervenții limitate numai la mecanismul de monitorizare nu ar remedia neconcordanțele de transpunere semnalate în raportul de evaluare și nu ar asigura protecția creditorului în raporturile contractuale. Opțiunea selectată este intervenția legislativă punctuală asupra Legii nr. 66/2025 și asupra Codului de procedură civilă nr. 225/2003, cu menținerea corelării cu Codul civil și cu actele normative existente.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Proiectul are impact direct asupra autorităților publice care au calitatea de debitor în tranzacțiile comerciale, prin instituirea obligației de a ține evidența internă a facturilor și cererilor echivalente de plată primite, a termenelor aplicabile, a sumelor datorate, a plăților efectuate și a întârzierilor. Conducătorii autorităților publice vor asigura organizarea controlului intern managerial privind respectarea termenelor de plată, inclusiv prin desemnarea subdiviziunilor sau persoanelor responsabile.

Impactul instituțional constă în consolidarea rolului Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării ca autoritate competentă pentru coordonarea monitorizării aplicării Legii nr. 66/2025, elaborarea și promovarea mecanismului de raportare, analiza datelor și formularea propunerilor de îmbunătățire a cadrului normativ. Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat, Trezoreria de Stat și alte autorități care dețin date relevante vor contribui, în limitele competențelor, la furnizarea și interoperabilitatea datelor necesare monitorizării.

Proiectul nu instituie o restructurare instituțională, dar presupune ajustări funcționale și administrative în cadrul autorităților publice pentru asigurarea plăților la termen, raportarea datelor și respectarea obligațiilor privind dobânda de întârziere, despăgubirea minimă și cheltuielile de recuperare.

Completarea Codului de procedură civilă nr. 225/2003 are impact asupra aplicării de către instanțele de judecată a normelor procedurale privind recuperarea creanțelor certe, lichide și exigibile rezultate din Legea nr. 66/2025, fără a crea o instituție nouă.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Implementarea proiectului de lege nu are impact financiar asupra activității instituțiilor publice și a mediului de afaceri, ce ar presupune costuri suplimentare destinate îndeplinirii atribuțiilor funcționale și a desfășurării afacerilor.

Proiectul are contribuție economico-financiară, bazată pe necesitatea îmbunătățirii disciplinei financiare în economia națională, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), care depind de un flux de numerar constant pentru a-și susține activitățile operaționale. Ca urmare, vor fi generate economii semnificative pentru întreprinderi, reducând costurile asociate recuperării creanțelor și ale litigiilor cauzate de întârzierile în plată.

Prin instituirea unor termene clare de plată și a unor sancțiuni aplicabile în caz de nerespectare, proiectul va reduce riscurile de insolvabilitate în rândul întreprinderilor și la consolidarea stabilității financiare a mediului de afaceri.

Pentru autoritățile publice, plata dobânzii de întârziere, a despăgubirii minime și a cheltuielilor de recuperare constituie o consecință juridică a neexecutării la termen a obligațiilor pecuniare. Prin consolidarea evidenței interne și a controlului managerial, proiectul urmărește prevenirea acestor costuri și creșterea disciplinei financiare.

În acest context, proiectul de lege va prevedea creșterea transparenței și a responsabilității financiare în sectorul public, ceea ce va avea un impact pozitiv asupra climatului investițional din Republica Moldova.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Impactul asupra sectorului privat este preponderent pozitiv pentru profesioniștii care au calitatea de creditori în tranzacțiile comerciale. Prin clarificarea termenelor de plată, a dreptului la dobândă fără notificare, a despăgubirii minime și a cheltuielilor suplimentare de recuperare, proiectul contribuie la protecția lichidităților, la predictibilitatea fluxurilor financiare și la reducerea efectelor economice negative ale plăților întârziate.

Întreprinderile mici și mijlocii sunt vizate în mod special de obiectivul Directivei 2011/7/UE, întrucât întârzierile la plată afectează lichiditatea, competitivitatea și rentabilitatea întreprinderilor. Proiectul răspunde acestei finalități prin măsuri de descurajare a întârzierilor și prin întărirea protecției creditorului.

Pentru profesioniștii debitori, proiectul nu introduce obligații administrative generale de raportare, dar impune respectarea termenelor de plată, redactarea expresă, clară și neechivocă a termenelor derogatorii și a graficelor de plată, precum și evitarea clauzelor sau practicilor vădit abuzive. Costurile suportate de debitor apar, în principal, în ipoteza neexecutării la termen a obligației pecuniare.

4.4. Impactul social

Proiectul nu reglementează direct raporturi de muncă, salarizare, acces la servicii sociale, educaționale sau culturale. Impactul social este indirect și rezultă din consolidarea disciplinei de plată și din reducerea riscurilor de afectare a lichidității întreprinderilor, inclusiv a întreprinderilor mici și mijlocii, ceea ce poate contribui la stabilitatea activității economice.

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Proiectul instituie obligații de evidență, raportare, furnizare și interoperabilitate a datelor privind facturile, cererile echivalente de plată, termenele de plată, sumele datorate, plățile efectuate și întârzierile aferente. În măsura în care aceste informații includ date cu caracter personal, prelucrarea urmează să fie realizată în limitele competențelor autorităților publice implicate și ale scopului de monitorizare prevăzut de lege.

Operatorii potențiali rezultați din proiect sunt autoritățile publice care țin evidența internă și raportează date, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat, Trezoreria de Stat și alte autorități care dețin date relevante.

Proiectul nu prevede prelucrarea unor categorii speciale de date cu caracter personal și nu instituie expres restricții asupra drepturilor persoanelor vizate. Mecanismul de raportare care urmează a fi stabilit de Guvern trebuie să asigure limitarea datelor la ceea ce este necesar pentru monitorizarea plăților întârziate și protejarea accesului la date.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Proiectul se aplică raporturilor juridice dintre profesioniști și dintre profesioniști și autoritățile publice, indiferent de sex, gen sau alte criterii personale. Din conținutul normelor propuse nu rezultă un tratament diferențiat între femei, bărbați sau minorități de gen.

4.5. Impactul asupra mediului

Nu este aplicabil. Proiectul are ca obiect reglementarea disciplinei plăților în tranzacțiile comerciale, a drepturilor creditorului, a clauzelor și practicilor vădit abuzive, a monitorizării și a recuperării creanțelor, fără a institui măsuri cu impact direct asupra calității mediului, utilizării resurselor naturale, emisiilor, deșeurilor, biodiversității sau economiei circulare.

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Proiectul are impact asupra digitalizării și transparenței administrative prin instituirea mecanismului de raportare și a interoperabilității datelor privind obligațiile de plată, facturile, cererile echivalente de plată, plățile efectuate și întârzierile. Raportul de evaluare indică necesitatea dezvoltării unui model de raportare și monitorizare și a unui modul de căutare prin Platforma de interoperabilitate MConnect până în anul 2027 (*prevădute ce se conține în Legea*

nr. 66/2025, art. 15 alin. (1), care va intra în vigoare la expirarea termenului de 2 ani art. 17 alin. (1)).

Concomitent menționăm că, utilizarea Platformei de interoperabilitate (MConnect) se va efectua în conformitate cu Legea nr. 142/2018 cu privire la schimbul de date și interoperabilitate și nu sunt necesare mijloace financiare suplimentare.

Astfel, proiectul va contribui la creșterea disciplinei comerciale și la reducerea riscurilor de denaturare a concurenței prin aplicarea unor norme mai clare privind termenele de plată, despăgubirile pentru recuperarea creanțelor și clauzele sau practicile vădit abuzive.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Actul juridic al Uniunii Europene relevant este Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (reformare). Proiectul urmărește armonizarea Legii nr. 66/2025 cu dispozițiile Directivei și remedierea lacunelor constatate în raportul de evaluare.

Măsurile de transpunere și corelare vizează: art. 1 (domeniul de aplicare și excluderea insolvenței); art. 2 (definiții - contract comercial, autoritate publică, dobânda de întârziere, întârzierea în efectuarea plăților, suma datorată, rezerva dreptului de proprietate, titlul executoriu); art. 3 și art. 4 (dreptul la dobândă fără notificare și determinarea acesteia); art. 5 (graficul de plată); art. 6 (despăgubirea minimă și cheltuielile suplimentare de recuperare); art. 7 (clauzele și practicile vădit abuzive și mijloacele de împiedicare a aplicării lor); art. 8 (monitorizare și informare instituțională); art. 9 (rezerva dreptului de proprietate); și art. 10 (titlul executoriu și normele procedurale de recuperare).

Transpunerea art. 7 alin. (2) din Directivă se realizează, în privința gradării prezumției privind excluderea dobânzii de întârziere, și prin modificarea art. 1080 alin. (3) litera a) din Codul civil (Articolul III al proiectului).

Gradul de transpunere este reflectat în clauza de armonizare actualizată a Legii nr. 66/2025 și poate fi stabilit definitiv prin tabelul de concordanță cu Directiva 2011/7/UE.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Pentru implementarea efectivă a normelor armonizate cu Directiva 2011/7/UE, proiectul creează cadrul intern de monitorizare prin atribuirea competențelor Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, prin obligațiile de raportare ale autorităților publice și prin obligația Ministerului Finanțelor, Serviciului Fiscal de Stat, Trezoreriei de Stat și altor autorități care dețin date relevante de a asigura furnizarea și interoperabilitatea datelor necesare.

Proiectul creează, de asemenea, cadrul procedural intern pentru valorificarea creanțelor rezultate din neexecutarea la scadență a obligațiilor de plată reglementate de Legea nr. 66/2025, prin completarea Codului de procedură civilă nr. 225/2003.

În vederea implementării, este necesară stabilirea de către Guvern a modului de raportare a informațiilor privind obligațiile de plată scadente, plățile efectuate cu întârziere și despăgubirile achitate potrivit Legii nr. 66/2025, precum și a modului de furnizare și interoperabilitate a datelor, care vor fi elaborate până în anul 2027 (art. 15 alin. (2) din Legea nr. 66/2025)

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

În scopul respectării prevederilor Legii nr.239/2008 privind transparența în procesul decizional, proiectul a fost plasat la data de 09.06.2026 pe pagina particip.gov.md și pe pagina web a Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării (www.mded.gov.md), subcompartimentul „proiecte de decizii” https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/16875.

Ulterior, proiectul de lege va fi supus consultărilor publice.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul va fi supus *expertizei anticorupție* și *expertizei juridice* conform art. 36 și art. 37 respectiv din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Proiectul se încorporează în cadrul normativ existent prin modificarea Legii nr. 66/2025, prin completarea Codului de procedură civilă nr. 225/2003 (art. 345) și prin modificarea punctuală a Codului civil nr. 1107/2002 (art. 1080). Modificarea Codului civil se limitează la corectarea gradării prezumției de la art. 1080 alin. (3) litera a), pentru alinierea la art. 7 alin. (2) din Directivă.

În rest, regimul special al plăților întârziate se sprijină pe Codul civil exclusiv prin trimiteri la art. 862 (termenele de plată), art. 874 și 942 (rata și dobânda de întârziere), art. 945 (despăgubirea minimă), art. 1080 (clauzele vădit abuzive) și art. 1191-1194 (rezerva dreptului de proprietate), precum și pe Codul de executare nr. 443/2002 (art. 11, titlul executoriu), fără dublarea reglementărilor. Proiectul se corelează, de asemenea, cu Legea insolvenței nr. 149/2012 pentru delimitarea creanțelor excluse din domeniul de aplicare.

Pentru implementarea prevederilor privind raportarea și interoperabilitatea datelor este necesară adoptarea sau ajustarea actelor normative ale Guvernului privind mecanismul de raportare (*prevedere ce se conține în Legea nr. 66/2025, art. 15 alin. (2), care va intra în vigoare la expirarea termenului de 2 ani art. 17 alin. (1)*).

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Implementarea proiectului presupune adoptarea actului/actelor Guvernului privind modalitatea de raportare a obligațiilor de plată scadente, a entităților raportoare, plăților efectuate cu întârziere și a despăgubirilor achitate, precum și privind furnizarea și interoperabilitatea datelor necesare monitorizării.

Aceste prevederi sunt incluse la art. 15 din Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice, care vor intra în vigoare în anul 2027.

Concomitent, va fi utilizată Platforma de interoperabilitate (MConnect), creată în conformitate cu Legea nr. 142/2018 cu privire la schimbul de date și interoperabilitate.

Autoritățile publice vor organiza evidența internă a facturilor și cererilor echivalente de plată primite, a termenelor de plată, a sumelor datorate, a plăților efectuate și a întârzierilor, vor desemna subdiviziunile sau persoanele responsabile și vor integra respectarea termenelor de plată în controlul intern managerial.

Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării va coordona monitorizarea aplicării Legii nr. 66/2025, va elabora și promova mecanismul de raportare, va analiza datele privind întârzierile în executarea obligațiilor de plată și va prezenta Guvernului propuneri de îmbunătățire a cadrului normativ. Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat, Trezoreria de Stat și celelalte autorități care dețin date relevante vor asigura furnizarea și interoperabilitatea datelor în limitele competențelor.

Aplicarea modificărilor la Codul de procedură civilă nr. 225/2003 revine instanțelor de judecată competente, în cadrul procedurilor prevăzute de lege pentru recuperarea creanțelor certe, lichide și exigibile rezultate din Legea nr. 66/2025.

Secretar de stat

Oleg BIVOL

Tabel comparativ
la proiectul de lege privind modificarea unor acte normative
(privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști,
între profesioniști și autoritățile publice)

Denumirea legii, numărul și conținutul articolelor, care se propun spre modificare	Modificările propuse în proiectul de lege	Prevederile legii după modificare și adoptare
1	2	3
Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice Prezenta lege transpune parțial art.1 alin.(1)–(3), art.2 și 3, art.4 alin.(1), alin.(3), alin.(4) lit.(a), alin.(5) și (6), art.6, art.7 alin.(1)–(3) și (5), art.8 alin.(1) și (3) și art.9 alin.(2) din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (revizuire), CELEX: 32011L0007, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 48 din 23 februarie 2011.	Art. I – Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2025, nr. 193-194, art. 233), se modifică după cum urmează: 1. Se modifică clauza de armonizare și va avea următorul cuprins: “Prezenta lege transpune art. 1 - art. 9, art. 10 alin. (1) și art. 14 din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (reformare), CELEX: 32011L0007, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 48 din 23 februarie 2011.”	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice Prezenta lege transpune art. 1 - art. 9, art. 10 alin. (1) și art. 14 din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (reformare), CELEX: 32011L0007, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 48 din 23 februarie 2011.
Articolul 1. Scopul legii și domeniul de aplicare (1) Prezenta lege are drept scop promovarea competitivității în mediul de afaceri și combaterea întârzierii în efectuarea plăților care decurg din contractele încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice, asigurând astfel competitivitatea întreprinderilor, în special a întreprinderilor mici și mijlocii. (2) Prezenta lege se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile, constând în obligațiile de plată a unor	2. Articolul 1 articolul se completează cu alineatul 2¹ cu următorul cuprins: „(2¹) Prezenta lege se aplică obligațiilor pecuniare datorate unui creditor profesionist pentru bunurile livrate, lucrările executate sau serviciile prestate de acesta în temeiul unui contract comercial, atunci când debitorul obligației de plată este un profesionist sau o autoritate publică. Prezenta lege	Articolul 1. Scopul legii și domeniul de aplicare (1) Prezenta lege are drept scop promovarea competitivității în mediul de afaceri și combaterea întârzierii în efectuarea plăților care decurg din contractele încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice, asigurând astfel competitivitatea întreprinderilor, în special a întreprinderilor mici și mijlocii. (2) Prezenta lege se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile, constând în obligațiile de plată a unor

sume de bani care rezultă dintr-o factură sau dintr-un contract încheiat între profesioniști sau între un profesionist și o autoritate publică, contractul având ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări sau prestarea de servicii, inclusiv proiectarea și execuția lucrărilor publice, a clădirilor și a lucrărilor în construcțiile civile. (3) Nu sunt incluse în sfera de aplicare a prezentei legi: a) creanțele validate în procedura de insolabilitate în condițiile Legii insolabilității nr. 149/2012 sau creanțele care fac obiectul unei tranzacții extrajudiciare; b) creanțele care rezultă din contractele încheiate între profesioniști și consumatori.	nu se aplică obligațiilor pecuniare al căror creditor este o autoritate publică.” alineatul (3) litera a) va avea următorul cuprins: „a) creanțele validate în procedura de insolabilitate, inclusiv celor incluse în programul de stingere a creanțelor din planul procedurii de restructurare în condițiile Legii nr. 149/2012 insolabilității.”	sume de bani care rezultă dintr-o factură sau dintr-un contract încheiat între profesioniști sau între un profesionist și o autoritate publică, contractul având ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări sau prestarea de servicii, inclusiv proiectarea și execuția lucrărilor publice, a clădirilor și a lucrărilor în construcțiile civile. (2¹) Prezenta lege se aplică obligațiilor pecuniare datorate unui creditor profesionist pentru bunurile livrate, lucrările executate sau serviciile prestate de acesta în temeiul unui contract comercial, atunci când debitorul obligației de plată este un profesionist sau o autoritate publică. Prezenta lege nu se aplică obligațiilor pecuniare al căror creditor este o autoritate publică. (3) Nu sunt incluse în sfera de aplicare a prezentei legi: a) creanțele validate în procedura de insolabilitate, inclusiv celor incluse în programul de stingere a creanțelor din planul procedurii de restructurare în condițiile Legii nr. 149/2012 insolabilității; b) creanțele care rezultă din contractele încheiate între profesioniști și consumatori.
Articolul 2. Noțiuni principale 1. <i>autoritate publică</i> – orice autoritate contractantă astfel cum este definită la art. 13 din Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice și la art. 3 din Legea nr. 74/2020 privind achizițiile în sectoarele energiei, apei, transporturilor și serviciilor poștale;	3. La articolul 2: în subpunctul 1. după textul „serviciilor poștale” se includ cuvintele „indiferent de obiectul sau valoarea contractului”;	Articolul 2. Noțiuni principale 1. <i>autoritate publică</i> – orice autoritate contractantă astfel cum este definită la art.13 din Legea nr.131/2015 privind achizițiile publice și la art.3 din <u>Legea nr.74/2020</u> privind achizițiile în sectoarele energiei, apei, transporturilor și serviciilor poștale indiferent de obiectul sau valoarea contractului.
2. <i>contract</i> – relații între profesioniști sau între un profesionist și o autoritate publică, care au ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări sau	Subpunctul 2 se abrogă.	

prestarea de servicii în schimbul unei sume bănești;		
3. <i>creanță</i> – suma principală care ar trebui să fie plătită în termenul contractual sau legal de plată, inclusiv taxele, menționată în factură sau în cererea echivalentă de plată;	Subpunctul 3 se abrogă.	
4. <i>dobânda de întârziere în efectuarea plăților</i> – dobânda legală de întârziere în efectuarea plăților sau clauza penală stabilită prin acordul părților;	subpunctul 4. va avea următorul cuprins: “4. <i>dobânda de întârziere în efectuarea plăților</i> – reprezintă dobânda pentru întârzierea în executarea obligațiilor pecuniare în condițiile prevăzute de art. 942 ale Codului civil nr. 1107/2002 sau dobânda la o rată stabilită de comun acord între părți.”;	4 .dobânda de întârziere în efectuarea plăților – reprezintă dobânda pentru întârzierea în executarea obligațiilor pecuniare în condițiile prevăzute de art. 942 ale Codului Civil nr. 1107/2002 sau dobânda la o rată stabilită de comun acord între părți;
6. <i>clauză penală</i> – prevedere contractuală astfel cum este prevăzută la art.947 din Codul civil nr.1107/2002, prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să transmită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate);	Subpunctul 6 se abrogă.	
7. <i>întârziere în efectuarea plăților</i> – neexecutarea în termen a obligațiilor de plată (pecuniare) apărute în temeiul unui contract sau în temeiul legii, atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege;	subpunctul 7. va avea următorul cuprins: “7. <i>întârziere în efectuarea plăților</i> – neexecutarea la expirarea termenului contractual sau legal de plată a obligației pecuniare dintr-un contract comercial.”;	7. întârziere în efectuarea plăților – neexecutarea la expirarea termenului contractual sau legal de plată a obligației pecuniare dintr-un contract comercial;
8. <i>profesionist</i> – astfel cum este definit la art.3 alin. (2) din Codul civil nr.1107/2002;	subpunctul 8. se completează cu cuvintele „alta decât autoritatea publică în sensul prezentei legi.”;	8. profesionist – astfel cum este definit la art.3 alin.(2) din Codul civil nr.1107/2002, alta decât o autoritate publică în sensul prezentei legi.
Lipsește	articolul se completează cu subpunctele 8 ¹ , 8 ² , 9 ¹ și 9 ² cu următorul cuprins: “8 ¹ . <i>rezerva dreptului de proprietate</i> – reprezintă clauza contractuală prin care vânzătorul își rezervă dreptul de proprietate asupra bunului până la plata integrală a prețului, sau după caz a sumelor datorate conform contractului în condițiile	8¹. rezerva dreptului de proprietate – reprezintă clauza contractuală prin care vânzătorul își rezervă dreptul de proprietate asupra bunului până la plata integrală a prețului, sau după caz a sumelor datorate conform contractului în condițiile prevăzute de art. 1191 ale Codului civil nr. 1107/2002;

	prevăzute de art. 1191 ale Codului civil nr. 1107/2002;	
Lipsește	8 ² . <i>suma datorată</i> – suma principală care ar trebui să fie plătită în termenul contractual sau legal de plată, inclusiv taxa pe valoare adăugată, precum și taxele, impunerile, prelevările sau impozitele aplicabile care sunt menționate în factură sau în cererea echivalentă de plată;	8 ² . <i>suma datorată</i> – suma principală care ar trebui să fie plătită în termenul contractual sau legal de plată, inclusiv taxa pe valoare adăugată, precum și taxele, impunerile, prelevările sau impozitele aplicabile care sunt menționate în factură sau în cererea echivalentă de plată;
9. <i>rată de referință</i> – rata de bază aplicată principalelor operațiuni de politică monetară pe termen scurt ale Băncii Naționale a Moldovei.		
Lipsește	9 ¹ . <i>titlul executoriu</i> - orice document executoriu potrivit art. 11 al Codului de Executare nr. 443/2002 și care permite creditorului să-și recupereze creanța față de debitor prin executare silită, inclusiv atunci când aceasta rezultă dintr-o hotărâre, decizie, încheiere, ordonanță emisă de instanța de judecată, de o autoritatea publică sau persoană competentă potrivit legii, indiferent dacă executarea se referă la o plată imediată sau eșalonată;	9 ¹ . <i>titlul executoriu</i> - orice document executoriu potrivit art. 11 al Codului de Executare nr. 443/2002 și care permite creditorului să-și recupereze creanța față de debitor prin executare silită, inclusiv atunci când aceasta rezultă dintr-o hotărâre, decizie, încheiere, ordonanță emisă de instanța de judecată, de o autoritatea publică sau persoană competentă potrivit legii, indiferent dacă executarea se referă la o plată imediată sau eșalonată;
Lipsește	9 ² . <i>contract comercial</i> - contract indiferent de denumirea și forma acestuia, încheiat între doi profesioniști sau între un profesionist și o autoritate publică, care are ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări, inclusiv proiectarea și execuția lucrărilor publice, a clădirilor și a lucrărilor de construcții civile, sau prestarea de servicii contra unei prestații pecuniare.”	9 ² . <i>contract comercial</i> - contract indiferent de denumirea și forma acestuia, încheiat între doi profesioniști sau între un profesionist și o autoritate publică, care are ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări, inclusiv proiectarea și execuția lucrărilor publice, a clădirilor și a lucrărilor de construcții civile, sau prestarea de servicii contra unei prestații pecuniare.
Articolul 3. Determinarea dobânzii de întârziere (1) În raporturile dintre profesioniști, creditorul este îndreptățit să perceapă dobânzi de întârziere și despăgubirea minimă stabilită la art.10 pentru efectuarea cu întârziere a plăților fără a fi necesară	4. Articolul 3 va avea următorul cuprins: “ Articolul 3. Dreptul la dobânda de întârziere În contractele comerciale dintre profesioniști, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere supra sumei datorate, în condițiile prevăzute de art.	Articolul 3. Dreptul la dobânda de întârziere În contractele comerciale dintre profesioniști, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere supra sumei datorate, în condițiile prevăzute de art. 942 din Codului civil nr. 1107/2002, fără a fi necesară o notificare

o notificare care să reamintească debitorului obligația sa de a efectua plata. (2) Creanța ce se constituie din prețul bunurilor livrate, al lucrărilor executate sau al serviciilor prestate este purtătoare de dobândă de întârziere, în condițiile prevăzute la art.942 din Codul civil nr.1107/2002, în situațiile în care: a) creditorul, inclusiv subcontractanții acestuia, și-a îndeplinit obligațiile contractuale și legale; b) creditorul nu a primit executarea obligației pecuniare la scadență, cu excepția cazului în care debitorului nu îi este imputabilă întârzierea.	942 din Codului civil nr. 1107/2002, fără a fi necesară o notificare.”	
Articolul 4. Dobânda de întârziere (1) Dacă părțile contractante nu au stabilit o dobândă, creditorul are dreptul la dobânda legală de întârziere, calculată în condițiile prevăzute de art.942 din Codul civil nr.1107/2002. (2) Rata de referință prevăzută la art.874 din Codul civil nr.1107/2002, în vigoare în prima zi a semestrului, se aplică pentru întreg semestrul.	5. Denumirea articolului 4 va avea următorul cuprins: „Articolul 4. Determinarea dobânzii de întârziere”	Articolul 4. Determinarea dobânzii de întârziere (1) Dacă părțile contractante nu au stabilit o dobândă, creditorul are dreptul la dobânda legală de întârziere, calculată în condițiile prevăzute de art.942 din Codul civil nr.1107/2002. (2) Rata de referință prevăzută la art.874 din Codul civil nr.1107/2002, în vigoare în prima zi a semestrului, se aplică pentru întreg semestrul.
Articolul 5. Termenul contractual de plată între profesioniști (1) Termenul de executare a obligațiilor pecuniare, prevăzut în contractele stabilite între profesioniști, nu poate depăși 60 de zile – în condițiile și cu excepțiile prevăzute la art.862 alin.(1) din Codul civil nr.1107/2002, sau 30 de zile – în situațiile prevăzute la art.862 alin.(3) și (4) din codul menționat. (2) Orice clauză contractuală contrară dispozițiilor prezentului articol și în detrimentul obligației pecuniare este lovită de nulitate absolută în conformitate cu art.862 alin.(5) din Codul civil nr.1107/2002.	6. Articolul 5 va avea următorul cuprins: “Articolul 5. Termenul contractual de plată între profesioniști (1) Termenul de executare a obligației pecuniare în contractele încheiate între profesioniști se stabilește potrivit prevederilor art. 862 alin. (1) din Codul Civil nr. 1107/2002. (2) În cazul în care termenul de executare a obligației pecuniare nu este determinat în contract și nici nu rezultă din natura obligației, se aplică termenul de 30 de zile prevăzut la art. 862 alin. (3) Codul Civil nr. 1107/2002. (3) În cazul în care, potrivit legii sau contractului, este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea	Articolul 5. Termenul contractual de plată între profesioniști (1) Termenul de executare a obligației pecuniare în contractele încheiate între profesioniști se stabilește potrivit prevederilor art. 862 alin. (1) din Codul Civil nr. 1107/2002. (2) În cazul în care termenul de executare a obligației pecuniare nu este determinat în contract și nici nu rezultă din natura obligației, se aplică termenul de 30 de zile prevăzut la art. 862 alin. (3) Codul Civil nr. 1107/2002. (3) În cazul în care, potrivit legii sau contractului, este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a contraprestației, termenul de

	contractuală a contraprestației, termenul de executare a obligației pecuniare se stabilește potrivit art. 862 alin. (3) lit. c) și alin (4) din Codul Civil nr. 1107/2002. (4) În cazul stipulării unui termen de executare a obligației pecuniare mai mare de 60 de zile, în condițiile art. 862 alin. (1) Cod Civil nr. 1107/2002, clauza contractuală trebuie să fie expresă, clară și neechivocă și să nu fie vădit abuzivă față de creditor în sensul art. 1080 Codul Civil nr. 1107/2002. (5) În lipsa unei stipulări exprese, clare și neechivoce în contract, termenul de executare a obligației pecuniare mai mare de 60 de zile nu poate rezulta din interpretarea altor clauze contractuale, din acceptarea globală a contractului, din practicile anterioare ale părților sau din comportamentul acestora de până la sau după încheierea contractului. (6) Orice clauza contractuală contrară prezentului articol în detrimentul creditorului obligației pecuniare este lovită de nulitate absolută în condițiile art. 862 alin. (5) din Codul Civil nr. 1107/2002.”	executare a obligației pecuniare se stabilește potrivit art. 862 alin. (3) lit. c) și alin (4) din Codul Civil nr. 1107/2002. (4) În cazul stipulării unui termen de executare a obligației pecuniare mai mare de 60 de zile, în condițiile art. 862 alin. (1) Cod Civil nr. 1107/2002, clauza contractuală trebuie să fie expresă, clară și neechivocă și să nu fie vădit abuzivă față de creditor în sensul art. 1080 Codul Civil nr. 1107/2002. (5) În lipsa unei stipulări exprese, clare și neechivoce în contract, termenul de executare a obligației pecuniare mai mare de 60 de zile nu poate rezulta din interpretarea altor clauze contractuale, din acceptarea globală a contractului, din practicile anterioare ale părților sau din comportamentul acestora de până la sau după încheierea contractului. (6) Orice clauza contractuală contrară prezentului articol în detrimentul creditorului obligației pecuniare este lovită de nulitate absolută în condițiile art. 862 alin. (5) din Codul Civil nr. 1107/2002.
Articolul 6. Dobânda legală de întârziere (1) În contractele încheiate între profesioniști și autoritățile publice, creanța datorată din prețul livrării de bunuri, executării de lucrări sau prestării de servicii este purtătoare de dobânzi legale de întârziere dacă sunt îndeplinite prevederile art.3 din prezenta lege și ale art.942 din Codul civil nr.1107/2002. (2) Dobânda legală de întârziere începe să curgă de la termenul stipulat în contract sau, în cazul în care nu este prevăzută în contract, aceasta se calculează	7. Articolul 6 va avea următorul cuprins: “Articolul 6. Dreptul la dobânda legală de întârziere În contractele comerciale în care debitorul obligației de plată este o autoritate publică, creditorul are dreptul la dobânda legală de întârziere asupra sumei datorate, în condițiile art. 942 al Codului civil nr.1107/2002, fără a fi necesară o notificare.”	Articolul 6. Dreptul la dobânda legală de întârziere În contractele comerciale în care debitorul obligației de plată este o autoritate publică, creditorul are dreptul la dobânda legală de întârziere asupra sumei datorate, în condițiile art. 942 al Codului civil nr.1107/2002, fără a fi necesară o notificare.

după expirarea termenelor prevăzute la art.7 alin.(2) din prezenta lege în condițiile prevăzute de art.942 din Codul civil nr.1107/2002.		
Articolul 7. Termenul legal de plată (1) Termenul legal de executare a obligației pecuniare de către o autoritate publică, stabilit într-un contract încheiat cu un profesionist, nu poate depăși 30 de zile în condițiile prevăzute la art.862 alin.(2) din Codul civil nr.1107/2002. (2) În cazul în care termenul de executare a obligației pecuniare nu este prevăzut de contract, nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, obligația pecuniară trebuie executată în termen de 30 de zile, în conformitate cu prevederile art.862 alin.(3) din Codul civil nr.1107/2002, de la data: a) acceptării de către autoritatea publică a facturii sau a unei cereri echivalente de plată; b) acceptării de către autoritatea publică a contraprestației obligației pecuniare, dacă data acceptării facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă, precum și dacă autoritatea publică acceptă factura sau o cerere echivalentă de plată anterior acceptării contraprestației; c) recepției sau verificării contraprestației, dacă prin lege sau prin contract este prevăzută o procedură de recepție sau de verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a contraprestației și dacă autoritatea publică acceptă factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data la care are loc această recepție sau verificare.	8. La articolul 7 aliniatul (2) litera a), b) și c) cuvântul „acceptării” se substituie cu cuvântul “primirii”, iar cuvântul „acceptă” cu cuvântul „primește” la forma gramaticală corespunzătoare.	Articolul 7. Termenul legal de plată (1) Termenul legal de executare a obligației pecuniare de către o autoritate publică, stabilit într-un contract încheiat cu un profesionist, nu poate depăși 30 de zile în condițiile prevăzute la art.862 alin.(2) din Codul civil nr.1107/2002. (2) În cazul în care termenul de executare a obligației pecuniare nu este prevăzut de contract, nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, obligația pecuniară trebuie executată în termen de 30 de zile, în conformitate cu prevederile art.862 alin.(3) din Codul civil nr.1107/2002, de la data: a) primirii de către autoritatea publică a facturii sau a unei cereri echivalente de plată; b) acceptării de către autoritatea publică a contraprestației obligației pecuniare, dacă data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă, precum și dacă autoritatea publică acceptă factura sau o cerere echivalentă de plată anterior acceptării contraprestației; c) recepției sau verificării contraprestației, dacă prin lege sau prin contract este prevăzută o procedură de recepție sau de verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a contraprestației și dacă autoritatea publică primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data la care are loc această recepție sau verificare.
Articolul 8. Termenul contractual de plată între profesioniști și autoritățile publice	9. Articolul 8 va avea următorul cuprins: “Articolul 8. Termenul contractual de plată între profesioniști și autoritățile publice	Articolul 8. Termenul contractual de plată între profesioniști și autoritățile publice

(1) Termenele de plată prevăzute în contract pentru executarea obligațiilor autorităților publice nu pot fi mai mari decât termenele stabilite la art.7 din prezenta lege. Prin excepție, în contractele încheiate cu autoritățile publice se poate stipula un termen de executare ce nu poate depăși 60 de zile, dacă acesta este justificat în mod obiectiv, ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, care se calculează conform prevederilor art.7 alin.(2) din prezenta lege și ale art.862 alin.(3) din Codul civil nr.1107/2002. (2) Orice clauză contractuală contrară dispozițiilor prezentului articol și în detrimentul obligației pecuniare este lovită de nulitate absolută în conformitate cu art.862 alin.(5) din Codul civil nr.1107/2002.	(1) Termenele de plată stabilite în contractele încheiate de autoritățile publice nu pot depăși 30 de zile, calculate conform prevederilor art. 7 din prezenta lege și ale art. 862 alin. (2) și (3) din Codul civil nr. 1107/2002. (2) Prin excepție, în condițiile prevăzute de art. 862 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002, se poate stipula expres un termen mai mare de 30 de zile, care în niciun caz nu poate depăși 60 de zile, numai dacă este justificat în mod obiectiv prin natura sau caracteristicile specifice ale contractului. (3) În cazul în care termenul mai mare de 30 de zile rezultă dintr-o procedură de recepție sau de verificare a contraprestației, această procedură trebuie să fie expres prevăzută de lege sau de contract, iar durata sa nu poate fi vădit abuzivă față de creditor, în condițiile art. 862 alin. (4) și ale art. 1080 din Codul civil nr.1107/2002. (4) Termenul mai mare de 30 de zile nu poate fi stabilit cu caracter general sau prezumat în considerarea domeniului de activitate al autorității publice, ci numai în baza justificării obiective prevăzute la alin. (2) și (3), apreciată pentru fiecare contract în parte. (5) Orice clauză contractuală contrară prezentului articol, în detrimentul creditorului obligației pecuniare, este lovită de nulitate absolută în condițiile art. 862 alin. (5) din Codul civil nr. 1107/2002.”	(1) Termenele de plată stabilite în contractele încheiate de autoritățile publice nu pot depăși 30 de zile, calculate conform prevederilor art. 7 din prezenta lege și ale art. 862 alin. (2) și (3) din Codul civil nr. 1107/2002. (2) Prin excepție, în condițiile prevăzute de art. 862 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002, se poate stipula expres un termen mai mare de 30 de zile, care în niciun caz nu poate depăși 60 de zile, numai dacă este justificat în mod obiectiv prin natura sau caracteristicile specifice ale contractului. (3) În cazul în care termenul mai mare de 30 de zile rezultă dintr-o procedură de recepție sau de verificare a contraprestației, această procedură trebuie să fie expres prevăzută de lege sau de contract, iar durata sa nu poate fi vădit abuzivă față de creditor, în condițiile art. 862 alin. (4) și ale art. 1080 din Codul civil nr.1107/2002. (4) Termenul mai mare de 30 de zile nu poate fi stabilit cu caracter general sau prezumat în considerarea domeniului de activitate al autorității publice, ci numai în baza justificării obiective prevăzute la alin. (2) și (3), apreciată pentru fiecare contract în parte. (5) Orice clauză contractuală contrară prezentului articol, în detrimentul creditorului obligației pecuniare, este lovită de nulitate absolută în condițiile art. 862 alin. (5) din Codul civil nr. 1107/2002.
Lipsește	10. Legea se completează cu articolul 8¹ cu următorul cuprins: “Articolul 8¹. Obligația autorităților publice de asigurare a plăților la termen. (1) Autoritățile publice sunt obligate să instituie evidența internă a facturilor și a cererilor	Articolul 8¹. Obligația autorităților publice de asigurare a plăților la termen. (1) Autoritățile publice sunt obligate să instituie evidența internă a facturilor și a cererilor echivalente de plată primite, a termenelor de plată

	echivalente de plată primite, a termenelor de plată aplicabile, a sumelor datorate, a plăților efectuate și a eventualelor întârzieri. (2) Autoritățile publice nu pot invoca lipsa procedurilor interne de evidență, întârzierea circuitului intern al documentelor, nefinalizarea formalităților administrative interne sau lipsa planificării bugetare ca temei pentru amânarea curgerii termenului de plată sau pentru exonerarea de plată a dobânzii de întârziere, a despăgubirilor minime și a cheltuielilor de recuperare, cu excepția celor prevăzute expres de lege. (3) Conducătorii autorităților publice asigură organizarea controlului intern managerial privind respectarea termenelor de plată prevăzute de prezenta lege, inclusiv prin desemnarea subdiviziunilor sau a persoanelor responsabile de monitorizarea facturilor și a cererilor echivalente de plată. (4) Informația privind obligațiile de plată scadente, plățile efectuate cu întârziere și despăgubirile achitate potrivit prezentei legi se raportează în modul stabilit de Guvern.”	aplicabile, a sumelor datorate, a plăților efectuate și a eventualelor întârzieri. (2) Autoritățile publice nu pot invoca lipsa procedurilor interne de evidență, întârzierea circuitului intern al documentelor, nefinalizarea formalităților administrative interne sau lipsa planificării bugetare ca temei pentru amânarea curgerii termenului de plată sau pentru exonerarea de plată a dobânzii de întârziere, a despăgubirilor minime și a cheltuielilor de recuperare, cu excepția celor prevăzute expres de lege. (3) Conducătorii autorităților publice asigură organizarea controlului intern managerial privind respectarea termenelor de plată prevăzute de prezenta lege, inclusiv prin desemnarea subdiviziunilor sau a persoanelor responsabile de monitorizarea facturilor și a cererilor echivalente de plată. (4) Informația privind obligațiile de plată scadente, plățile efectuate cu întârziere și despăgubirile achitate potrivit prezentei legi se raportează în modul stabilit de Guvern.
Articolul 10. Despăgubirea minimă (1) Din momentul în care sunt întrunite toate condițiile de plată a dobânzii de întârziere conform art.4 din prezenta lege, creditorul poate pretinde debitorului plata unei despăgubiri minime, egale cu echivalentul în lei a 40 de euro la cursul Băncii Naționale a Moldovei din ziua respectivă, în conformitate cu prevederile art.945 din Codul civil nr.1107/2002. (2) Obligația de plată a despăgubirii minime este scadentă de la data la care începe a curge calculul	11. Articolul 10: la alineatul (1) cuvintele „conform art. 4. din prezenta lege” se substituie cu cuvintele „în condițiile prezentei legi”. articolul se completează cu alineatele (2¹), (2²) și (3¹) cu următorul cuprins: “(2¹) Achitarea despăgubirii minime nu este condiționată de dovedirea existenței sau cuantumului cheltuielilor de recuperare până la concurența acestei despăgubiri minime. (2²) În cazul în care întârzierea privește facturi, cereri echivalente de plată, rate distincte,	Articolul 10. Despăgubirea minimă (1) Din momentul în care sunt întrunite toate condițiile de plată a dobânzii de întârziere în condițiile prezentei legi, creditorul poate pretinde debitorului plata unei despăgubiri minime, egale cu echivalentul în lei a 40 de euro la cursul Băncii Naționale a Moldovei din ziua respectivă, în conformitate cu prevederile art.945 din Codul civil nr.1107/2002. (2) Obligația de plată a despăgubirii minime este scadentă de la data la care începe a curge calculul

dobânzii legale de întârziere, fără a fi necesară o notificare suplimentară în acest sens. (3) Adicional sumei indicate la alin.(1), creditorul este îndreptățit să solicite de la debitor o despăgubire rezonabilă pentru orice cheltuieli de recuperare a sumei datorate care depășesc despăgubirea minimă pentru cheltuielile suportate din cauza întârzierii plăților din partea debitorului. Aceste cheltuieli pot include, fără a se limita la serviciile de asistență juridică acordată de avocați, cheltuieli de executare judiciară sau cheltuieli legate de alte servicii de urmărire a debitorilor pentru încasarea datoriilor.	despăgubirea minimă se datorează pentru fiecare factură, cerere echivalentă de plată sau rată pentru care sunt întrunite condițiile de plată a dobânzii de întârziere. (3¹) Orice clauză contractuală sau practică prin care se exclude sau se limitează dreptul creditorului la despăgubirea minimă sau la despăgubirea pentru cheltuielile suplimentare de recuperare nu produce efecte în detrimentul creditorului și se consideră vădit abuzivă față de acesta, fără a aduce atingere art. 1080 din Codul Civil nr.1107/2002.”	dobânzii legale de întârziere, fără a fi necesară o notificare suplimentară în acest sens. (2¹) Achitarea despăgubirii minime nu este condiționată de dovedirea existenței sau cuantumului cheltuielilor de recuperare până la concurența acestei despăgubiri minime. (2²) În cazul în care întârzierea privește facturi, cereri echivalente de plată, rate distincte, despăgubirea minimă se datorează pentru fiecare factură, cerere echivalentă de plată sau rată pentru care sunt întrunite condițiile de plată a dobânzii de întârziere. (3) Adicional sumei indicate la alin.(1), creditorul este îndreptățit să solicite de la debitor o despăgubire rezonabilă pentru orice cheltuieli de recuperare a sumei datorate care depășesc despăgubirea minimă pentru cheltuielile suportate din cauza întârzierii plăților din partea debitorului. Aceste cheltuieli pot include, fără a se limita la serviciile de asistență juridică acordată de avocați, cheltuieli de executare judiciară sau cheltuieli legate de alte servicii de urmărire a debitorilor pentru încasarea datoriilor. (3¹) Orice clauză contractuală sau practică prin care se exclude sau se limitează dreptul creditorului la despăgubirea minimă sau la despăgubirea pentru cheltuielile suplimentare de recuperare nu produce efecte în detrimentul creditorului și se consideră vădit abuzivă față de acesta, fără a aduce atingere art. 1080 din Codul Civil nr.1107/2002.
Lipsește	12. Legea se completează cu articol 10¹ cu următorul cuprins: „Articolul 10¹. Grafic de plată	Articolul 10¹. Grafic de plată (1) Părțile unui contract comercial pot conveni asupra unui grafic de plată a sumei

	(1) Părțile unui contract comercial pot conveni asupra unui grafic de plată a sumei datorate în rate, în condițiile art. 862 din Codul civil nr.1107/2002. (2) Graficul de plată se stabilește în mod expres, clar și neechivoc, care prevede cuantumul fiecărei rate sau criteriile obiective de determinare a acesteia, precum și data scadenței pentru fiecare rată. (3) În cazul neachitării la scadență a uneia sau mai multor rate, dobânda de întârziere, și despăgubirea pentru recuperare se calculează exclusiv asupra sumelor exigibile aferente ratelor neachitate. Despăgubirea minimă prevăzută la art.10 se datorează pentru fiecare rată neachitată în condițiile art. 945 din Codul civil nr.1107/2002. (4) Stabilirea unui grafic de plată nu limitează dreptul creditorului la dobânda de întârziere, despăgubirea minimă și la despăgubirea pentru cheltuieli suplimentare de recuperare în condițiile prezentei legi.”	datorate în rate, în condițiile art. 862 din Codul civil nr.1107/2002. (2) Graficul de plată se stabilește în mod expres, clar și neechivoc, care prevede cuantumul fiecărei rate sau criteriile obiective de determinare a acesteia, precum și data scadenței pentru fiecare rată. (3) În cazul neachitării la scadență a uneia sau mai multor rate, dobânda de întârziere, și despăgubirea pentru recuperare se calculează exclusiv asupra sumelor exigibile aferente ratelor neachitate. Despăgubirea minimă prevăzută la art.10 se datorează pentru fiecare rată neachitată în condițiile art. 945 din Codul civil nr.1107/2002. (4) Stabilirea unui grafic de plată nu limitează dreptul creditorului la dobânda de întârziere, despăgubirea minimă și la despăgubirea pentru cheltuieli suplimentare de recuperare în condițiile prezentei legi.
Articolul 12. Nulitatea clauzelor abuzive din contractele încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice Orice clauză contractuală, chiar dacă este negociată individual, referitoare la termenul de executare a obligației pecuniare, la rata dobânzii de întârziere sau la penalitățile de întârziere este lovită de nulitate absolută dacă este vădit abuzivă față de creditorul profesionist în condițiile prevăzute de art.1080 alin.(1) din Codul civil nr.1107/2002.	13. La articolul 12 cuvintele „la rata dobânzii de întârziere sau la penalitățile de întârziere” se substituie cu cuvintele „la rata dobânzii de întârziere, la penalitățile de întârziere ori la despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței”, iar textul „alin. (1)” se exclude.	Articolul 12. Nulitatea clauzelor abuzive din contractele încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice Orice clauză contractuală, chiar dacă este negociată individual, referitoare la termenul de executare a obligației pecuniare, la rata dobânzii de întârziere, la penalitățile de întârziere ori la despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței este lovită de nulitate absolută dacă este vădit abuzivă față de creditorul profesionist în condițiile prevăzute de art.1080 din Codul civil nr.1107/2002.
Lipsește	14. Legea se completează cu articolul 14¹ și 14² cu următorul cuprins:	Articolul 14¹. Practicile vădit abuzive privind executarea obligațiilor pecuniare

	“Articolul 14¹. Practicile vădit abuzive privind executarea obligațiilor pecuniare (1) O practică comercială referitoare la data ori termenul de executare a obligației pecuniare, la rata dobânzii de întârziere ori la despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței nu produce efecte juridice în detrimentul creditorului și, după caz, generează dreptul acestuia de a cere despăgubiri, dacă este vădit abuzivă față de creditor. (2) La evaluarea caracterului vădit abuziv al practicii comerciale prevăzute la alin. (1), criteriile prevăzute la art. 1080 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002 se aplică în mod corespunzător. (3) Practica comercială care exclude plata dobânzii de întârziere în executarea obligațiilor pecuniare se consideră vădit abuzivă față de creditor. (4) Practica comercială care exclude despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței, se prezumă vădit abuzivă față de creditor. (5) În cazul constatării caracterului vădit abuziv al practicii comerciale, instanța de judecată dispune, la cererea creditorului, încetarea practicii, interzicerea continuării sau reluării acesteia și, după caz, înlăturarea efectelor produse în detrimentul creditorului. (6) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere aplicării art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002 în privința clauzelor contractuale vădit abuzive.”	(1) O practică comercială referitoare la data ori termenul de executare a obligației pecuniare, la rata dobânzii de întârziere ori la despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței nu produce efecte juridice în detrimentul creditorului și, după caz, generează dreptul acestuia de a cere despăgubiri, dacă este vădit abuzivă față de creditor. (2) La evaluarea caracterului vădit abuziv al practicii comerciale prevăzute la alin. (1), criteriile prevăzute la art. 1080 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002 se aplică în mod corespunzător. (3) Practica comercială care exclude plata dobânzii de întârziere în executarea obligațiilor pecuniare se consideră vădit abuzivă față de creditor. (4) Practica comercială care exclude despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței, se prezumă vădit abuzivă față de creditor. (5) În cazul constatării caracterului vădit abuziv al practicii comerciale, instanța de judecată dispune, la cererea creditorului, încetarea practicii, interzicerea continuării sau reluării acesteia și, după caz, înlăturarea efectelor produse în detrimentul creditorului. (6) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere aplicării art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002 în privința clauzelor contractuale vădit abuzive.
Lipsește	“Articolul 14². Mijloace pentru împiedicarea aplicării clauzelor contractuale și practicilor comerciale vădit abuzive (1) În scopul protejării intereselor creditorilor, organizațiile necomerciale în condițiile legii, ca reprezentante ale profesioniștilor, organizații	Articolul 14². Mijloace pentru împiedicarea aplicării clauzelor contractuale și practicilor comerciale vădit abuzive (1) În scopul protejării intereselor creditorilor, organizațiile necomerciale în condițiile legii, ca reprezentante ale profesioniștilor, organizații

	patronale, precum și organizațiile care au un interes legitim în reprezentarea acestora, pot sesiza instanța de judecată, sau după caz, autoritatea publică competentă cu funcții de control și supraveghere, în limitele competențelor prevăzute de lege, atunci când clauzele contractuale care cad sub incidența art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002 ori practicile comerciale prevăzute la art. 14¹ din prezenta lege sunt vădit abuzive față de creditor. (2) Prin acțiunea introdusă în temeiul alin. (1), organizația reclamantă poate solicita instanței: a) constatarea caracterului vădit abuziv al clauzei contractuale sau al practicii comerciale; b) încetarea aplicării clauzei sau a practicii comerciale vădit abuzive în raporturile contractuale existente; c) publicarea integrală a hotărârii sau a deciziei instanței de judecată privind constatarea caracterului vădit abuziv al clauzei contractuale sau a practicii comerciale vădit abuzive, inclusiv prin mijloacele de informare în masă, pe site-ul oficial al pârâtului. (3) Acțiunea introdusă de organizația reclamantă în temeiul prezentului articol nu poate avea ca obiect recuperarea creanței individuale și nu substituie dreptul creditorului de a acționa în mod individual debitorul în condiții legii. (4) La judecarea acțiunii prevăzute în acest articol, organizația reclamantă nu este obligată să dovedească existența unui prejudiciu propriu sau al unui prejudiciu individual al unui anumit creditor.”	patronale, precum și organizațiile care au un interes legitim în reprezentarea acestora, pot sesiza instanța de judecată, sau după caz, autoritatea publică competentă cu funcții de control și supraveghere, în limitele competențelor prevăzute de lege, atunci când clauzele contractuale care cad sub incidența art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002 ori practicile comerciale prevăzute la art. 14¹ din prezenta lege sunt vădit abuzive față de creditor. (2) Prin acțiunea introdusă în temeiul alin. (1), organizația reclamantă poate solicita instanței: a) constatarea caracterului vădit abuziv al clauzei contractuale sau al practicii comerciale; b) încetarea aplicării clauzei sau a practicii comerciale vădit abuzive în raporturile contractuale existente; c) publicarea integrală a hotărârii sau a deciziei instanței de judecată privind constatarea caracterului vădit abuziv al clauzei contractuale sau a practicii comerciale vădit abuzive, inclusiv prin mijloacele de informare în masă, pe site-ul oficial al pârâtului. (3) Acțiunea introdusă de organizația reclamantă în temeiul prezentului articol nu poate avea ca obiect recuperarea creanței individuale și nu substituie dreptul creditorului de a acționa în mod individual debitorul în condiții legii. (4) La judecarea acțiunii prevăzute în acest articol, organizația reclamantă nu este obligată să dovedească existența unui prejudiciu propriu sau al unui prejudiciu individual al unui anumit creditor.
Articolul 15. Monitorizare și raportare (1) Datele privind întârzierile în executarea obligațiilor de plată care decurg din facturi sau din	15. Articolul 15 se completează cu alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:	Articolul 15. Monitorizare și raportare (1) Datele privind întârzierile în executarea obligațiilor de plată care decurg din facturi sau din

contracte încheiate între profesioniști și între profesioniști și autoritățile publice sunt expuse prin intermediul platformei de interoperabilitate (MConnect), în conformitate cu prevederile Legii nr.142/2018 cu privire la schimbul de date și interoperabilitate. (2) Modalitatea de raportare, entitățile raportoare și seturile de date vor fi stabilite și aprobate de către Guvern. (3) Datele care vor constitui obiectul raportării vor fi publicate pe portalul guvernamental unic de date deschise (https://date.gov.md).	“(4) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării exercită funcția de autoritate competentă pentru coordonarea monitorizării aplicării prezentei legi, elaborarea și promovarea mecanismului de raportare prevăzut la alin. (2), analiza datelor privind întârzierile în executarea obligațiilor de plată și prezentarea către Guvern a propunerilor de îmbunătățire a cadrului normativ în domeniul combaterii și prevenirii plăților întârziate. (5) Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat, Trezoreria de Stat și alte autorități publice care dețin date relevante privind facturile, cererile echivalente de plată, plățile efectuate și întârzierile aferente asigură, în limitele competențelor, furnizarea și interoperabilitatea datelor necesare pentru monitorizarea prevăzută în prezentul articol, în modul stabilit de Guvern.”	contracte încheiate între profesioniști și între profesioniști și autoritățile publice sunt expuse prin intermediul platformei de interoperabilitate (MConnect), în conformitate cu prevederile Legii nr.142/2018 cu privire la schimbul de date și interoperabilitate. (2) Modalitatea de raportare, entitățile raportoare și seturile de date vor fi stabilite și aprobate de către Guvern. (3) Datele care vor constitui obiectul raportării vor fi publicate pe portalul guvernamental unic de date deschise (https://date.gov.md). (4) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării exercită funcția de autoritate competentă pentru coordonarea monitorizării aplicării prezentei legi, elaborarea și promovarea mecanismului de raportare prevăzut la alin. (2), analiza datelor privind întârzierile în executarea obligațiilor de plată și prezentarea către Guvern a propunerilor de îmbunătățire a cadrului normativ în domeniul combaterii și prevenirii plăților întârziate. (5) Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat, Trezoreria de Stat și alte autorități publice care dețin date relevante privind facturile, cererile echivalente de plată, plățile efectuate și întârzierile aferente asigură, în limitele competențelor, furnizarea și interoperabilitatea datelor necesare pentru monitorizarea prevăzută în prezentul articol, în modul stabilit de Guvern.
Lipsește	16. Legea se completează cu articolul 15¹ cu următorul cuprins: „Articolul 15¹. Rezerva dreptului de proprietate. (1) În contractele care intră sub incidența prezentei legi și au ca obiect livrarea de bunuri ori includ o	Articolul 15¹. Rezerva dreptului de proprietate. (1) În contractele care intră sub incidența prezentei legi și au ca obiect livrarea de bunuri ori includ o componentă de livrarea de bunuri, vânzătorul păstrează dreptul de proprietate asupra bunurilor

	componentă de livrarea de bunuri, vânzătorul păstrează dreptul de proprietate asupra bunurilor livrate până la plata integrală a prețului, dacă rezerva dreptului de proprietate a fost convenită expres între părți înainte de livrarea bunurilor. (2) Rezerva dreptului de proprietate prevăzută la alin. (1) este supusă dispozițiilor art. 1191-1194 ale Codului civil nr. 1107/2002, care se aplică în mod corespunzător, inclusiv atunci când plata prețului este stabilită printr-o singură plată la termen. (3) Plățile anticipate, avansurile sau plățile parțiale nu afectează rezerva dreptului de proprietate până la plata integrală a prețului, dacă legea sau contractul nu prevăd altfel.”	livrate până la plata integrală a prețului, dacă rezerva dreptului de proprietate a fost convenită expres între părți înainte de livrarea bunurilor. (2) Rezerva dreptului de proprietate prevăzută la alin. (1) este supusă dispozițiilor art. 1191-1194 ale Codului civil nr. 1107/2002, care se aplică în mod corespunzător, inclusiv atunci când plata prețului este stabilită printr-o singură plată la termen. (3) Plățile anticipate, avansurile sau plățile parțiale nu afectează rezerva dreptului de proprietate până la plata integrală a prețului, dacă legea sau contractul nu prevăd altfel.
Codul de procedură civilă nr.225/2003	Art. II. Codul de procedură civilă nr.225/2003 (Monitorul Oficial, 2003, nr. 111-115 art. 451), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:	Codul de procedură civilă nr.225/2003
Articolul 345. Pretențiile în al căror temei se emite ordonanță judecătorească Se emite ordonanță judecătorească în cazul în care pretenția: a) derivă dintr-un act juridic autentificat notarial; b) rezultă dintr-un act juridic încheiat printr-un înscris simplu, iar legea nu dispune altfel; c) este întemeiată pe protestul cambiei în neachitarea, neacceptarea sau nedatarea acceptului, autentificat notarial; d) ține de încasarea pensiei de întreținere a copilului minor care nu necesită stabilirea paternității, contestarea paternității (maternității) sau atragerea în proces a unor alte persoane interesate; e) urmărește perceperea salariului sau unor alte drepturi calculate, dar neplătite salariatului;	Articolul 345 se completează cu literă s) cu următorul cuprins: “s) rezultă, indiferent de valoarea creanței, din neexecutarea la scadență a unei obligații de plată certe, lichide și exigibile, reglementată de Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice, inclusiv a dobânzii de întârziere, despăgubirii minime și cheltuielilor de recuperare prevăzute de lege, dacă acestea sunt determinate ori determinabile în baza înscrisurilor anexate.”	Articolul 345. Pretențiile în al căror temei se emite ordonanță judecătorească Se emite ordonanță judecătorească în cazul în care pretenția: a) derivă dintr-un act juridic autentificat notarial; b) rezultă dintr-un act juridic încheiat printr-un înscris simplu, iar legea nu dispune altfel; c) este întemeiată pe protestul cambiei în neachitarea, neacceptarea sau nedatarea acceptului, autentificat notarial; d) ține de încasarea pensiei de întreținere a copilului minor care nu necesită stabilirea paternității, contestarea paternității (maternității) sau atragerea în proces a unor alte persoane interesate; e) urmărește perceperea salariului sau unor alte drepturi calculate, dar neplătite salariatului;

f) este înaintată de organul de poliție sau de Serviciul Fiscal de Stat privind încasarea cheltuielilor aferente căutării pîrîtului sau debitorului ori bunurilor lui sau copilului luat de la debitor în temeiul unei hotărîri judecătorești, precum și a cheltuielilor de păstrare a bunurilor sechestrate de la debitor și a bunurilor debitorului evacuat din locuință; g) rezultă din procurarea în credit sau acordarea în leasing a unor bunuri; h) rezultă din nerestituirea cărților împrumutate de la bibliotecă; i) decurge din neonorarea de către agentul economic a datoriei față de Fondul Social; j) rezultă din restanțele de impozit sau din asigurarea socială de stat; k) urmărește exercitarea dreptului de gaj; l) rezultă din neachitarea de către persoanele fizice și juridice a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală. m) rezultă din prevederile art. 99 alin. (4) din Codul de executare; n) rezultă din facturi care au scadența la data depunerii lor; o) se referă la întoarcerea executării conform art. 158 alin. (2) din Codul de executare; p) este înaintată de instituția penitenciară privind încasarea cheltuielilor de escortă a deținuților în ședințe de judecată în cauze civile; r) este înaintată de persoana care a primit sau a cumpărat un bun, dacă se referă la evacuarea persoanelor din bunul imobil transmis sau vîndut de executorul judecătoresc, cu confirmarea acestui fapt de către instanța de judecată.		f) este înaintată de organul de poliție sau de Serviciul Fiscal de Stat privind încasarea cheltuielilor aferente căutării pîrîtului sau debitorului ori bunurilor lui sau copilului luat de la debitor în temeiul unei hotărîri judecătorești, precum și a cheltuielilor de păstrare a bunurilor sechestrate de la debitor și a bunurilor debitorului evacuat din locuință; g) rezultă din procurarea în credit sau acordarea în leasing a unor bunuri; h) rezultă din nerestituirea cărților împrumutate de la bibliotecă; i) decurge din neonorarea de către agentul economic a datoriei față de Fondul Social; j) rezultă din restanțele de impozit sau din asigurarea socială de stat; k) urmărește exercitarea dreptului de gaj; l) rezultă din neachitarea de către persoanele fizice și juridice a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală. m) rezultă din prevederile art. 99 alin. (4) din Codul de executare; n) rezultă din facturi care au scadența la data depunerii lor; o) se referă la întoarcerea executării conform art. 158 alin. (2) din Codul de executare; p) este înaintată de instituția penitenciară privind încasarea cheltuielilor de escortă a deținuților în ședințe de judecată în cauze civile; r) este înaintată de persoana care a primit sau a cumpărat un bun, dacă se referă la evacuarea persoanelor din bunul imobil transmis sau vîndut de executorul judecătoresc, cu confirmarea acestui fapt de către instanța de judecată.
---	--	---

		s) rezultă, indiferent de valoarea creanței, din neexecutarea la scadență a unei obligații de plată certe, lichide și exigibile, reglementată de Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice, inclusiv a dobânzii de întârziere, despăgubirii minime și cheltuielilor de recuperare prevăzute de lege, dacă acestea sunt determinate ori determinabile în baza înscrisurilor anexate.
Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002	Art. III – Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002 (republicat în Monitorul Oficial, 2019, nr. 66-75 art. 132), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:	Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002
Articolul 1080. Clauze vădit abuzive privitoare la executarea obligației pecuniare al cărei creditor este un profesionist (1) Într-un contract prin care un profesionist livrează bunuri, execută lucrări sau prestează servicii în folosul unui alt profesionist sau al unei autorități publice ori al unei alte persoane juridice de drept public sau asociații ale acestora, este lovită de nulitate absolută clauza, chiar dacă ea a fost negociată individual, referitoare la termenul de executare a obligației pecuniare, la rata dobânzii de întârziere sau a penalității la întârzierea în executarea obligației pecuniare ori a despăgubirii pentru cheltuielile de recuperare a acesteia dacă clauza este vădit abuzivă față de creditorul obligației pecuniare. Dispozițiile art.1076 se aplică în mod corespunzător clauzelor vădit abuzive. (2) La evaluarea dacă o clauză este vădit abuzivă față de creditor în sensul alin.(1) se va ține cont de	La articolul 1080 alineatul (3) litera a) cuvintele „se prezumă” se substituie cu cuvintele „se consideră”.	Articolul 1080. Clauze vădit abuzive privitoare la executarea obligației pecuniare al cărei creditor este un profesionist (1) Într-un contract prin care un profesionist livrează bunuri, execută lucrări sau prestează servicii în folosul unui alt profesionist sau al unei autorități publice ori al unei alte persoane juridice de drept public sau asociații ale acestora, este lovită de nulitate absolută clauza, chiar dacă ea a fost negociată individual, referitoare la termenul de executare a obligației pecuniare, la rata dobânzii de întârziere sau a penalității la întârzierea în executarea obligației pecuniare ori a despăgubirii pentru cheltuielile de recuperare a acesteia dacă clauza este vădit abuzivă față de creditorul obligației pecuniare. Dispozițiile art.1076 se aplică în mod corespunzător clauzelor vădit abuzive. (2) La evaluarea dacă o clauză este vădit abuzivă față de creditor în sensul alin.(1) se va ține cont de

toate circumstanțele cazului, inclusiv de următoarele: a) toate devierile grave de la practicile și uzanțele comerciale, contrare bunei-credințe; b) natura bunurilor, a lucrărilor sau a serviciilor; c) dacă debitorul are motive obiective de derogare de la rata legală a dobânzii de întârziere prevăzută la art.942, de la termenul de plată prevăzut la art.862 alin.(1) sau (2) sau de la despăgubirea minimă pentru cheltuielile de recuperare prevăzută la art.945. (3) În scopul aplicării dispozițiilor alin.(1), orice clauză care: a) exclude plata dobânzii de întârziere în executarea obligațiilor pecuniare se prezumă vădit abuzivă; b) exclude despăgubirea cheltuielilor de recuperare prevăzută la art.945 se consideră vădit abuzivă. (4) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică contractelor de asigurare și obligațiilor debitorului în privința căruia este intentat procesul de insolvabilitate.		toate circumstanțele cazului, inclusiv de următoarele: a) toate devierile grave de la practicile și uzanțele comerciale, contrare bunei-credințe; b) natura bunurilor, a lucrărilor sau a serviciilor; c) dacă debitorul are motive obiective de derogare de la rata legală a dobânzii de întârziere prevăzută la art.942, de la termenul de plată prevăzut la art.862 alin.(1) sau (2) sau de la despăgubirea minimă pentru cheltuielile de recuperare prevăzută la art.945. (3) În scopul aplicării dispozițiilor alin.(1), orice clauză care: a) exclude plata dobânzii de întârziere în executarea obligațiilor pecuniare se consideră vădit abuzivă; b) exclude despăgubirea cheltuielilor de recuperare prevăzută la art.945 se consideră vădit abuzivă. (4) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică contractelor de asigurare și obligațiilor debitorului în privința căruia este intentat procesul de insolvabilitate.
	Art. IV - Prezenta lege intră în vigoare peste o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.	

1	Titlul actului Uniunii Europene, inclusiv cele mai recente amendamente incluse Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (reformare), CELEX: 32011L0007, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 48 din 23 februarie 2011		
2	Titlul proiectului de act normativ național Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante).		
3	Gradul general de compatibilitate – compatibil		
4	Autoritatea/persoana responsabilă Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, Eduard ȚUGUI – șef al Direcției politice de atragere a investițiilor și dezvoltare industrială		
5	Data întocmirii/actualizării 06.07.2026		
Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate Diferențele	Observațiile
6	7	8	9
Articolul 1. Obiectul și domeniul de aplicare (1) Prezenta directivă urmărește să combată întârzierea în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, în vederea asigurării funcționării adecvate a pieței interne, promovând astfel competitivitatea întreprinderilor, în special cea a IMM-urilor.		Compatibil	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante Articolul 1. Scopul legii și domeniul de aplicare (1) Prezenta lege are drept scop promovarea competitivității în mediul de afaceri și combaterea întârzierii în efectuarea plăților care decurg din contractele încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice, asigurând astfel competitivitatea întreprinderilor, în special a întreprinderilor mici și mijlocii.

(2) Prezenta directivă se aplică tuturor plăților efectuate ca remunerații pentru tranzacții comerciale. (3) Statele membre pot exclude datoriile care sunt subiect al procedurilor de insolvență instituite împotriva debitorului, inclusiv al procedurilor care au ca obiectiv reșalonarea datoriei.	Articolul 1. Scopul legii și domeniul de aplicare (2¹) Prezenta lege se aplică obligațiilor pecuniare datorate unui creditor profesionist pentru bunurile livrate, lucrările executate sau serviciile prestate de acesta în temeiul unui contract comercial, atunci când debitorul obligației de plată este un profesionist sau o autoritate publică. Prezenta lege nu se aplică obligațiilor pecuniare al căror creditor este o autoritate publică. Articolul 1. Scopul legii și domeniul de aplicare (3) Nu sunt incluse în sfera de aplicare a prezentei legi: a) creanțele validate în procedura de insolabilitate, inclusiv celor incluse în programul de stingere a creanțelor din planul procedurii de restructurare în condițiile Legii nr. 149/2012 insolabilității.	Compatibil Compatibil	(2) Prezenta lege se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile, constând în obligațiile de plată a unor sume de bani care rezultă dintr-o factură sau dintr-un contract încheiat între profesioniști sau între un profesionist și o autoritate publică, contractul având ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări sau prestarea de servicii, inclusiv proiectarea și execuția lucrărilor publice, a clădirilor și a lucrărilor în construcțiile civile. (3) Nu sunt incluse în sfera de aplicare a prezentei legi: (b) creanțele care rezultă din contractele încheiate între profesioniști și consumatori.
Articolul 2. Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:	Articolul 2. Noțiuni principale În sensul prezentei legi, principalele noțiuni utilizate au următoarele semnificații:		
1. „tranzacții comerciale” înseamnă tranzacții între întreprinderi sau între întreprinderi și autorități publice care conduc la furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii contra cost;	<i>contract comercial</i> - contract indiferent de denumirea și forma acestuia, încheiat între doi profesioniști sau între un profesionist și o autoritate publică, care are ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări, inclusiv proiectarea și execuția lucrărilor publice, a clădirilor și a lucrărilor de construcții civile, sau prestarea de servicii contra unei prestații pecuniare;	Compatibil Directiva folosește noțiunea de tranzacție comercială, pe care proiectul de lege o transpune cu denumirea de contract comercial, pentru a evita confuzia cu tranzacția prevăzută de art. 1917 din Codul Civil) și cu tranzacțiile operate pe piața de capital prevăzută de Legea nr. 171/2012 privind piața de capital. Soluția propusă transpune același sens al noțiunii de tranzacție	

		comercială, evitând o terminologie echivocă și asigurând coerență normativă.	
2. „ <i>autoritate publică</i> ” înseamnă orice autoritate contractantă, conform definiției prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/17/CE și la articolul 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE, indiferent de obiectul sau valoarea contractului;	<i>autoritate publică</i> – orice autoritate contractantă astfel cum este definită la art. 13 din Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice și la art. 3 din Legea nr. 74/2020 privind achizițiile în sectoarele energiei, apei, transporturilor și serviciilor poștale indiferent de obiectul sau valoarea contractului;	Compatibil	
3. „ <i>întreprindere</i> ” înseamnă orice organizație, alta decât o autoritate publică, care desfășoară o activitate economică sau profesională independentă, chiar dacă respectiva activitate este desfășurată de o singură persoană;		Compatibil	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante Articolul 2. Noțiuni principale <i>profesionist</i> - astfel cum este definit la art. 3 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002, alta decât autoritatea publică în sensul prezentei legi;
4. „ <i>întârziere în efectuarea plăților</i> ” înseamnă neefectuarea plăților în termenul contractual sau legal de plată, atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) sau la articolul 4 alineatul (1);	<i>întârziere în efectuarea plăților</i> – neexecutarea la expirarea termenului contractual sau legal de plată a obligației pecuniare dintr-un contract comercial;	Compatibil	
5. „ <i>dobândă pentru întârziere în efectuarea plăților</i> ” înseamnă dobândă legală pentru întârzierea în efectuarea plăților sau dobândă la o rată stabilită de comun acord între întreprinderi, în conformitate cu articolul 7;	<i>dobânda de întârziere în efectuarea plăților</i> – reprezintă dobânda pentru întârzierea în executarea obligațiilor pecuniare în condițiile prevăzute de art. 942 ale Codului civil nr. 1107/2002 sau dobânda la o rată stabilită de comun acord între părți;	Compatibil	
6. „ <i>dobândă legală pentru întârzierea efectuării plăților</i> ” înseamnă dobândă simplă pentru întârzierea în efectuarea plăților într-un cuantum		Compatibil	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate

care reprezintă valoarea ratei de referință, plus cel puțin opt puncte procentuale;			între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante Articolul 2. Noțiuni principale <i>5. dobânda legală de întârziere în efectuarea plăților</i> – dobânda la care are dreptul creditorul pentru întârzierea în efectuarea plăților, care reprezintă rata de referință plus 9 puncte procentuale în condițiile prevăzute de art. 942 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002;
7. „ <i>rată de referință</i> ” înseamnă una dintre următoarele: (a) pentru un stat membru a cărui monedă este euro, oricare dintre următoarele: (i) rata dobânzii practicate de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operațiuni de refinanțare cele mai recente; sau (ii) rata marginală a dobânzii ce rezultă din procedurile de licitație cu preț variabil pentru principalele sale operațiuni de refinanțare cele mai recente; (b) pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata echivalentă stabilită de banca națională centrală;		Compatibil	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante Articolul 2. Noțiuni principale <i>rata de referință</i> – înseamnă rata de bază aplicată la principalele operațiuni de politică monetară pe termen scurt ale Băncii Naționale a Moldovei.
8. „ <i>sumă datorată</i> ” înseamnă suma principală care ar fi trebuit plătită în termenul contractual sau legal de plată, inclusiv taxele, impunerile, prelevările sau impozitele aplicabile care sunt menționate în factură sau în cererea echivalentă de plată;	<i>suma datorată</i> – suma principală care ar trebui să fie plătită în termenul contractual sau legal de plată, inclusiv taxa pe valoare adăugată, precum și taxele, impunerile, prelevările sau impozitele aplicabile care sunt menționate în factură sau în cererea echivalentă de plată;	Compatibil	
9. „ <i>rezerva dreptului de proprietate</i> ” înseamnă clauza contractuală prin care vânzătorul își rezervă proprietatea asupra bunurilor până la plata integrală a prețului;	<i>rezerva dreptului de proprietate</i> – reprezintă clauza contractuală prin care vânzătorul își rezervă dreptul de proprietate asupra bunului până la plata integrală a prețului, sau după caz	Compatibil	

	a sumelor datorate conform contractului în condițiile prevăzute de art. 1191 ale Codului civil nr. 1107/2002;		
10. „ <i>titlu executoriu</i> ” înseamnă orice decizie, hotărâre judecătorească sau dispoziție de plată emisă de o instanță de judecată sau de altă autoritate competentă, inclusiv cele executabile provizoriu, fie pentru plata imediată, fie pentru plata în rate, care permite creditorului să recupereze creanțele de la debitor prin mijloace de executare silită.	<i>titlul executoriu</i> - orice document executoriu potrivit art. 11 al Codului de executare nr. 443/2002 și care permite creditorului să-și recupereze creanța față de debitor prin executare silită, inclusiv atunci când aceasta rezultă dintr-o hotărâre, decizie, încheiere, ordonanță emisă de instanța de judecată, de o autoritatea publică sau persoană competentă potrivit legii, indiferent dacă executarea se referă la o plată imediată sau eșalonată;	Compatibil	
Articolul 3. Tranzacții între întreprinderi (1) Statele membre garantează că, în cadrul unor tranzacții comerciale între întreprinderi, creditorul este îndreptățit să perceapă dobândă pentru efectuarea cu întârziere a plăților, fără a fi necesară o notificare, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) creditorul și-a îndeplinit obligațiile contractuale și legale; și (b) creditorul nu a primit suma datorată la scadență, cu excepția cazului în care debitorul nu este responsabil de întârziere.	Articolul 3. Dreptul la dobândă de întârziere În contractele comerciale dintre profesioniști, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere supra sumei datorate, în condițiile prevăzute de art. 942 din Codului civil nr. 1107/2002, fără a fi necesară o notificare	Compatibil Proiectul transpune art. 3 alin. (1) prin art.3 care oferă dreptul creditorului la dobândă de întârziere de drept și fără notificare, prin trimitere la art. 942 din Codul Civil. Condițiile prevăzute la lit.a) și b) nu reprezintă o netranspunere, întrucât ele sunt deja cuprinse într-o formă mai favorabilă creditorului în regimul art. 942 Cod civil, care acordă o dobândă minimă chiar și atunci când neplata este justificată. Soluția este compatibilă cu Directiva, întrucât art. 12 alin. (3) a acesteia permite expres statelor membre menținerea sau adoptarea unor dispoziții mai favorabile creditorului decât cele necesare pentru respectarea Directivei.	
(2) Statele membre se asigură că rata de referință aplicabilă: (a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul		Compatibil Transpunerea este integrală întrucât norma de trimitere prevede aceleași	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate

respectiv; (b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.		termene ca și Directiva, și anume art. 874 alin.(2) Cod Civil.	între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante Articolul 4. Dobânda de întârziere (1) Dacă părțile contractante nu au stabilit o dobândă, creditorul are dreptul la dobânda legală de întârziere, calculată în condițiile prevăzute de art. 942 din Codul civil nr. 1107/2002. (2) Rata de referință prevăzută la art. 874 din Codul civil nr. 1107/2002, în vigoare în prima zi a semestrului, se aplică pentru întreg semestrul.
3) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), statele membre garantează următoarele: (a) creditorul este îndreptățit să perceapă dobândă pentru efectuarea cu întârziere a plăților din ziua următoare scadenței sau a expirării termenului de plată stabilite în contract; (b) dacă scadența sau termenul de plată nu sunt stabilite în contract, creditorul este îndreptățit să perceapă dobândă pentru efectuarea cu întârziere a plăților la expirarea oricăruia dintre următoarele termene: (i) 30 de zile calendaristice de la data primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată; (ii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă; (iii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior primirii bunurilor sau serviciilor;	Articolul 5. Termenul contractual de plată între profesioniști (1) Termenul de executare a obligației pecuniare în contractele încheiate între profesioniști se stabilește potrivit prevederilor art. 862 alin. (1) din Codul civil nr. 1107/2002. (2) În cazul în care termenul de executare a obligației pecuniare nu este determinat în contract și nici nu rezultă din natura obligației, se aplică termenul de 30 de zile prevăzut la art. 862 alin. (3) din Codul civil nr. 1107/2002. (3) În cazul în care, potrivit legii sau contractului, este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a contraprestației, termenul de executare a obligației pecuniare se stabilește potrivit art. 862 alin. (3) lit. c) și alin (4) din Codul civil nr. 1107/2002.	Compatibil Art. 3 alin. (3) din Directivă stabilește momentul de la care se datorează dobânda (lit. (a)) și termenele de plată aplicabile în lipsa unei date contractuale (lit. (b)). Termenele de plată sunt transpuse de art. 5 alin. (1)-(3) din proiect, care, prin trimitere la art. 862 din Codul civil nr. 1107/2002, preiau termenul convenit de părți (alin. (1)), termenul de 30 de zile (alin. (2)) și momentele de pornire a acestuia primirea facturii, primirea contraprestației, respectiv recepția sau verificarea (alin. (3)), corespunzătoare ipotezelor de la lit. (b) pct. (i)–(iv) din art. 3 alin. (3) a Directivei. Momentul de la care curge dobânda (lit. (a)) art. 3 alin.(3) a Directivei este asigurat de art. 3 coroborat cu definiția întârzierii de la art. 2 subpct. 7 a proiectului („neexecutarea la expirarea termenului contractual sau legal de plată”), din care rezultă că dobânda curge din ziua	

(iv) 30 de zile calendaristice de la data recepției sau verificării, dacă, prin lege sau prin contract, este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor și dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data la care are loc această recepție sau verificare.		următoare scadenței. Astfel, prevederile sunt transpuse integral.	
(4) Dacă este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor, statele membre se asigură că durata maximă a procedurii respective nu depășește 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, în afara cazului în care contractul prevede în mod expres dispoziții contrare și cu condiția ca acest lucru să nu fie vădit inechitabil pentru creditor, în sensul articolului 7.	Articolul 5. Termenul contractual de plată între profesioniști (3) În cazul în care, potrivit legii sau contractului, este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a contraprestației, termenul de executare a obligației pecuniare se stabilește potrivit art. 862 alin. (3) lit. c) și alin (4) din Codul civil nr. 1107/2002.	Compatibil Art. 3 alin. (4) din Directivă este transpus prin art. 5 alin. (3) din proiect, care, în ipoteza unei proceduri de recepție sau verificare a conformității contraprestației, trimite la art. 862 alin. (4) din Codul civil nr. 1107/2002. Potrivit acestei norme, durata maximă a procedurii nu poate depăși 30 de zile de la data primirii contraprestației, în afară de cazul în care contractul prevede expres altfel, iar clauza nu este vădit abuzivă față de creditor în sensul art. 1080 din Codul civil. Ambele elemente ale normei Directivei plafonul de 30 de zile și excepția condiționată de stipulația expresă și de lipsa caracterului vădit abuziv sunt astfel preluate integral.	
(5) Statele membre se asigură că termenul de plată stabilit în contract nu depășește 60 de zile calendaristice, în afara cazului în care contractul prevede în mod expres dispoziții contrare și cu condiția ca acest lucru să nu fie vădit inechitabil pentru creditor, în înțelesul articolului 7.	Articolul 5. Termenul contractual de plată între profesioniști (4) În cazul stipulării unui termen de executare a obligației pecuniare mai mare de 60 de zile, în condițiile art. 862 alin. (1) din Cod civil nr. 1107/2002, clauza contractuală trebuie să fie expresă, clară și neechivocă și să nu fie vădit abuzivă față de creditor în	Compatibil Art. 3 alin.(5) din Directivă este transpus prin art. 5 alin. (4) și (5) din proiect, coroborate cu art. 862 (norme de trimitere) a Codului Civil. Termenul de plată mai mare de 60 de zile este admisă numai printr-o clauză expresă, clară și neechivocă, care să nu fie vădit	

	sensul art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002. (5) În lipsa unei stipulări exprese, clare și neechivoce în contract, termenul de executare a obligației pecuniare mai mare de 60 de zile nu poate rezulta din interpretarea altor clauze contractuale, din acceptarea globală a contractului, din practicile anterioare ale părților sau din comportamentul acestora de până la sau după încheierea contractului.	abuzivă față de creditor în sensul art. 1080 din Codul Civil, fiind interzisă deducerea sa implicită din alte clauze, din acceptarea globală a contractului sau din practicile părților.	
Articolul 4. Tranzacții între întreprinderi și autoritățile publice (1) Statele membre se asigură că, în tranzacțiile comerciale în care debitorul este o autoritate publică, creditorul este îndreptățit, la expirarea termenului menționat la alineatele (3), (4) sau (6), să perceapă dobândă legală pentru efectuarea cu întârziere a plăților, fără a fi necesară o notificare, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) creditorul și-a îndeplinit obligațiile contractuale și legale; și (b) creditorul nu a primit suma datorată la scadență, cu excepția cazului în care debitorul nu este responsabil de întârziere.	Articolul 6. Dreptul la dobânda de întârziere. În contractele comerciale în care debitorul obligației de plată este o autoritate publică, creditorul are dreptul la dobânda legală de întârziere asupra sumei datorate, în condițiile art. 942 al Codului civil nr. 1107/2002, fără a fi necesară o notificare	Compatibil Art. 4 alin. (1) din Directivă este transpus prin art. 6 din proiect, care recunoaște creditorului, în raporturile în care debitorul este o autoritate publică, dreptul la dobânda legală de întârziere, de drept și fără notificare, prin trimitere la art. 942 din Codul civil nr. 1107/2002. Condițiile de la lit. (a) și (b) nu sunt netranspuse, acestea fiind deja cuprinse într-o formă mai favorabilă creditorului în art. 942 din Codul civil, soluție permisă expres de art. 12 alin. (3) din Directivă.	
(2) Statele membre se asigură că rata de referință aplicabilă: (a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; (b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.		Compatibil Art. 4 alin. (2) din Directivă (identic cu art. 3 alin. (2)) este transpus prin art. 4 alin. (2), coroborat cu art. 6, din Legea nr. 66/2025. Deși art. 4 este plasat în capitolul dedicat raporturilor între profesioniști, regula ratei de referință are caracter general, fiind ancorată în art. 874 din Codul civil nr. 1107/2002 aplicabil indiferent de calitatea	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante Articolul 4. Dobânda de întârziere (1) Dacă părțile contractante nu au stabilit o dobândă, creditorul are dreptul la dobânda legală de întârziere, calculată în

(3) Statele membre garantează că în tranzacțiile comerciale în care debitorul este o autoritate publică: (a) termenul de plată nu depășește vreunul dintre următoarele termene: (i) 30 de zile calendaristice de la data primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată; (ii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă; (iii) 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior primirii bunurilor sau serviciilor; (iv) 30 de zile calendaristice de la data recepției sau a verificării, dacă prin lege sau prin contract este prevăzută o procedură de recepție sau verificare, prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor, și dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data în care are loc această recepție sau verificare;	Articolul 7. Termenul legal de plată (2) În cazul în care termenul de executare a obligației pecuniare nu este prevăzut de contract, nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, obligația pecuniară trebuie executată în termen de 30 de zile, în conformitate cu prevederile art. 862 alin. (3) din Codul civil nr. 1107/2002, de la data: a) <i>primirii</i> de către autoritatea publică a facturii sau a unei cereri echivalente de plată; b) <i>primirii</i> de către autoritatea publică a contraprestației obligației pecuniare, dacă data <i>primirii</i> facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă, precum și dacă autoritatea publică <i>primește</i> factura sau o cerere echivalentă de plată anterior <i>primirii</i> contraprestației; c) recepției sau verificării contraprestației, dacă prin lege sau prin contract este prevăzută o procedură de recepție sau de verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a contraprestației și dacă autoritatea publică <i>primește</i> factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data la care are loc această recepție sau verificare.	debitorului. În raporturile cu autoritatea publică, aceeași rată se aplică prin art. 6, care trimite la dobânda legală din art. 942 Cod Civil, determinată pe baza ratei de la art. 874 (termenele de 1 ianuarie și 1 iulie). Transpunerea este astfel integrală, fără a fi necesară o dispoziție distinctă. Compatibil Art. 4 alin. (3) din Directivă este transpus prin art. 7 din proiect, coroborat cu art. 6 și art. 2 subpct. 7 al proiectului, prin trimitere la art. 862 din Codul civil nr. 1107/2002. Art. 7 alin. (1) preia termenul legal maxim de 30 de zile aplicabil autorității publice (art. 862 alin. (2) Cod Civil), iar alin. (2) lit. a)–c) preia momentele de la care începe să curgă termenul: primirea facturii, primirea contraprestației și, respectiv, recepția ori verificarea conformității (art. 862 alin. (3) lit. a)–c) Cod Civil). Substituirea cuvântului „acceptării” cu „primirii” aliniază aceste momente la textul Directivei, iar dreptul la dobânda legală de la expirarea termenului, fără notificare, rezultă din art. 6 și din definiția întârzierii de la art. 2 subpct. 7 al proiectului.	condițiile prevăzute de art. 942 din Codul civil nr. 1107/2002. (2) Rata de referință prevăzută la art. 874 din Codul civil nr. 1107/2002, în vigoare în prima zi a semestrului, se aplică pentru întreg semestrul.
---	---	--	---

(b) data primirii facturii nu face obiectul unei clauze contractuale între debitor și creditor. (4) Statele membre pot prelungi termenele menționate la alineatul (3) litera (a) până la maximum 60 de zile calendaristice, în cazul: (a) oricărei autorități publice care realizează activități economice de natură industrială sau comercială, furnizând bunuri sau servicii pe piață și care, ca întreprindere publică, trebuie să se conformeze cerințelor de transparență prevăzute în Directiva 2006/111/CE a Comisiei din 16 noiembrie 2006 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi⁽¹⁾; (b) entităților publice care furnizează îngrijiri medicale și care sunt certificate în acest sens. Dacă un stat membru decide să prelungească termenele în conformitate cu prezentul paragraf, acesta trimite Comisiei, până la 16 martie 2018, un raport cu privire la respectiva prelungire. În baza acestuia, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului indicând care state membre au prelungit termenele în conformitate cu prezentul paragraf și luând în considerare impactul asupra funcționării pieței interne, în special asupra IMM-urilor. Raportul este însoțit de propuneri legislative corespunzătoare.	Articolul 8. Termenul contractual de plată între profesioniști și autoritățile publice (1) Termenele de plată stabilite în contractele încheiate de autoritățile publice nu pot depăși 30 de zile, calculate conform prevederilor art. 7 din prezenta lege și ale art. 862 alin. (2) și (3) din Codul civil nr. 1107/2002. (2) Prin excepție, în condițiile prevăzute de art. 862 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002, se poate stipula expres un termen mai mare de 30 de zile, care în niciun caz nu poate depăși 60 de zile, numai dacă este justificat în mod obiectiv prin natura sau caracteristicile specifice ale contractului. (3) În cazul în care termenul mai mare de 30 de zile rezultă dintr-o procedură de recepție sau de verificare a contraprestației, această procedură trebuie să fie expres prevăzută de lege sau de contract, iar durata sa nu poate fi vădit abuzivă față de creditor, în condițiile art. 862 alin. (4) și ale art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002. (4) Termenul mai mare de 30 de zile nu poate fi stabilit cu caracter general sau prezumat în considerarea domeniului de activitate al autorității publice, ci numai în baza justificării obiective prevăzute la alin. (2) și (3), apreciată pentru fiecare contract în parte. (5) Orice clauză contractuală contrară prezentului articol, în detrimentul creditorului obligației pecuniare, este lovită de nulitate absolută în condițiile art. 862 alin. (5) din Codul civil nr. 1107/2002.	Compatibil. 4 alin. (4) din Directivă are caracter facultativ, autorizând fără a obliga statele membre să prelungească termenul de plată al autorității publice până la maximum 60 de zile pentru anumite categorii determinate, respectiv întreprinderile publice care desfășoară activități economice de natură industrială sau comercială și entitățile publice care prestează servicii medicale. Proiectul nu reglementează această opțiune și nu instituie nicio prelungire pe categorii sau sectoare de activitate: toate autoritățile publice, inclusiv cele din domeniul sănătății, sunt supuse regimului general prevăzut la art. 8 din Legea nr. 66/2025, coroborat cu art. 862 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002, potrivit căruia termenul de 30 de zile poate fi depășit doar prin stipulație expresă, exclusiv pe baza justificării obiective prin natura sau caracteristicile specifice ale fiecărui contract și în niciun caz peste 60 de zile. Adițional, art. 8 alin. (4) interzice expres stabilirea unui termen mai mare de 30 de zile cu caracter general sau prezumat în considerarea domeniului de activitate al autorității publice. Întrucât norma europeană este facultativă, neexercitarea opțiunii de prelungire pe categorii este pe deplin conformă cu Directiva, soluția fiind totodată mai	
--	--	--	--

(5) Statele membre se asigură că durata maximă a procedurii de recepție sau verificare menționată la alineatul (3) litera (a) punctul (iv) nu depășește 30 de zile calendaristice de la data de recepție a mărfurilor sau serviciilor, cu excepția unor alte dispoziții exprese incluse în contract și în toate documentele licitației și cu condiția să nu fie vădit inechitabil față de creditor, în înțelesul articolului 7. (6) Statele membre se asigură că termenul de plată stabilit în contract nu depășește termenele stabilite la alineatul (3), cu excepția cazului în care acesta este stabilit expres în contract și este justificat în mod obiectiv ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, și în orice caz nu ar trebui să depășească 60 de zile calendaristice.	Articolul 8. Termenul contractual de plată între profesioniști și autoritățile publice (3) În cazul în care termenul mai mare de 30 de zile rezultă dintr-o procedură de recepție sau de verificare a contraprestației, această procedură trebuie să fie expres prevăzută de lege sau de contract, iar durata sa nu poate fi vădit abuzivă față de creditor, în condițiile art. 862 alin. (4) și ale art. 1080 din Codul civil nr.1107/2002. Articolul 8. Termenul contractual de plată între profesioniști și autoritățile publice (1) Termenele de plată stabilite în contractele încheiate de autoritățile publice nu pot depăși 30 de zile, calculate conform prevederilor art. 7 din prezenta lege și ale art. 862 alin. (2) și (3) din Codul civil nr. 1107/2002. (2) Prin excepție, în condițiile prevăzute de art. 862 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002, se poate stipula expres un termen mai mare de 30 de zile, care în niciun caz nu poate depăși 60 de zile, numai dacă este justificat în mod obiectiv prin natura sau caracteristicile specifice ale contractului.	favorabilă creditorului, în sensul permis de art. 12 alin. (3) al Directivei. Compatibil Art. 4 alin. (5) din Directivă este transpus prin art. 8 alin. (3) din proiect, care, în ipoteza unui termen mai mare de 30 de zile rezultat dintr-o procedură de recepție sau verificare, trimite la art. 862 alin. (4) din Codul civil nr. 1107/2002. Potrivit acestei norme, durata procedurii nu poate depăși 30 de zile de la data primirii contraprestației, în afară de cazul în care contractul prevede expres altfel, iar clauza nu este vădit abuzivă față de creditor în sensul art. 1080 din Codul civil. Ambele elemente ale normei europene plafonul de 30 de zile și excepția condiționată sunt astfel preluate integral. Compatibil Art. 4 alin. (6) din Directivă este transpus prin art. 8 alin. (1), (2) și (4) din proiect, coroborate cu art. 862 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002. Art. 8 alin. (1) fixează termenul de 30 de zile, alin. (2) admite depășirea lui doar prin stipulație expresă, justificată obiectiv și plafonată la 60 de zile, iar alin. (4) interzice stabilirea unui termen mai mare cu caracter general ori în considerarea domeniului de activitate al autorității publice. Elementele normei europene sunt astfel preluate integral, sub sancțiunea nulității absolute (art. 8 alin. (5)).	
--	---	---	--

	(4) Termenul mai mare de 30 de zile nu poate fi stabilit cu caracter general sau prezumat în considerarea domeniului de activitate al autorității publice, ci numai în baza justificării obiective prevăzute la alin. (2) și (3), apreciată pentru fiecare contract în parte.		
Articolul 5. Calendarele de plată Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului părților de a conveni, în limitele dispozițiilor corespunzătoare din legislația internă aplicabilă, asupra unor calendare de plată a ratelor. În astfel de cazuri, dacă unele rate nu sunt plătite la data convenită, dobânzile și compensațiile prevăzute în prezenta directivă se calculează exclusiv pe baza sumelor exigibile.	Articolul 10¹. Grafic de plată (1) Părțile unui contract comercial pot conveni asupra unui grafic de plată a sumei datorate în rate, în condițiile art. 862 din Codul civil nr.1107/2002. (2) Graficul de plată se stabilește în mod expres, clar și neechivoc, care prevede cuantumul fiecărei rate sau criteriile obiective de determinare a acesteia, precum și data scadenței pentru fiecare rată. (3) În cazul neachitării la scadență a uneia sau mai multor rate, dobânda de întârziere, și despăgubirea pentru recuperare se calculează exclusiv asupra sumelor exigibile aferente ratelor neachitate. Despăgubirea minimă prevăzută la art.10 se datorează pentru fiecare rată neachitată în condițiile art. 945 din Codul civil nr.1107/2002. (4) Stabilirea unui grafic de plată nu limitează dreptul creditorului la dobânda de întârziere, despăgubirea minimă și la despăgubirea pentru cheltuieli suplimentare de recuperare în condițiile prezentei legi.	Compatibil	
Articolul 6. Compensația pentru costurile de recuperare (1) Statele membre se asigură că, atunci când dobânda pentru efectuarea cu întârziere a plăților în tranzacțiile comerciale devine exigibilă în	Articolul 10. Despăgubirea minimă (1) Din momentul în care sunt întrunite toate condițiile de plată a dobânzii de întârziere în condițiile prezentei legi, creditorul poate pretinde debitorului plata unei despăgubiri minime, egale cu echivalentul în lei a 40 de	Compatibil Prevederile Legii nr. 66/2025 la art. 9 și art. 10 alin. (2) și (3) deja asigură transpunerea de bază a art. 6 alin. (2) și (3) din Directivă, iar intervențiile operate în proiect ridică nivelul de	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante

conformitate cu articolul 3 sau 4, creditorul are dreptul de a obține de la debitor o sumă fixă de 40 EUR, în calitate de despăgubire minimă. (2) Statele membre se asigură că suma fixă menționată la alineatul (1) este exigibilă fără a fi necesară o notificare și reprezintă o despăgubire pentru cheltuielile de recuperare ale creditorului. (3) În plus față de suma fixă menționată la alineatul (1), creditorul este îndreptățit să solicite o despăgubire rezonabilă de la debitor pentru orice cheltuieli de recuperare care depășesc suma fixă respectivă angajate din cauza efectuării cu întârziere a plăților de către debitor. Aceste cheltuieli ar putea să includă cheltuielile suportate, printre altele, în vederea angajării unui avocat sau a unei firme de colectare a debitelor.	euro la cursul Băncii Naționale a Moldovei din ziua respectivă, în conformitate cu prevederile art. 945 din Codul civil nr. 1107/2002. (2¹) Achitarea despăgubirii minime nu este condiționată de dovedirea existenței sau cuantumului cheltuielilor de recuperare până la concurența acestei despăgubiri minime. (2²) În cazul în care întârzierea privește facturi, cereri echivalente de plată, rate distincte, despăgubirea minimă se datorează pentru fiecare factură, cerere echivalentă de plată sau rată pentru care sunt întrunite condițiile de plată a dobânzii de întârziere. (3¹) Orice clauză contractuală sau practică prin care se exclude sau se limitează dreptul creditorului la despăgubirea minimă sau la despăgubirea pentru cheltuielile suplimentare de recuperare nu produce efecte în detrimentul creditorului și se consideră vădit abuzivă față de acesta, fără a aduce atingere art. 1080 din Codul civil nr.1107/2002.	conformitate la standardul jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, transpunând art. 6 integral.	Articolul 9. Cheltuieli pentru recuperarea creanței Creditorul poate pretinde despăgubiri pentru toate cheltuielile suportate pentru recuperarea creanței datorate, în condițiile neexecutării în termen a obligației de plată de către debitor. Articolul 10. Despăgubirea minimă (1) Din momentul în care sunt întrunite toate condițiile de plată a dobânzii de întârziere conform art. 4 din prezenta lege, creditorul poate pretinde debitorului plata unei despăgubiri minime, egale cu echivalentul în lei a 40 de euro la cursul Băncii Naționale a Moldovei din ziua respectivă, în conformitate cu prevederile art. 945 din Codul civil nr. 1107/2002. (2) Obligația de plată a despăgubirii minime este scadentă de la data la care începe a curge calculul dobânzii legale de întârziere, fără a fi necesară o notificare suplimentară în acest sens. (3) Adicional sumei indicate la alin. (1), creditorul este îndreptățit să solicite de la debitor o despăgubire rezonabilă pentru orice cheltuieli de recuperare a sumei datorate care depășesc despăgubirea minimă pentru cheltuielile suportate din cauza întârzierii plăților din partea debitorului. Aceste cheltuieli pot include, fără a se limita la serviciile de asistență juridică acordată de avocați, cheltuieli de executare judiciară sau cheltuieli legate de alte servicii de urmărire a debitorilor pentru încasarea datoriilor.
--	---	--	--

Articolul 7. Practici și clauze contractuale inechitabile (1) Statele membre garantează că o clauză contractuală sau o practică referitoare la data de plată sau la termenul de plată, rata dobânzii pentru efectuarea cu întârziere a plăților sau despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare nu este aplicabilă sau generează dreptul de a cere despăgubiri, dacă este vădit inechitabilă pentru creditor. Pentru a determina dacă o clauză contractuală sau o practică este vădit inechitabilă pentru creditor, în sensul primului paragraf, se țin cont de toate circumstanțele cazului, inclusiv de următoarele: (a) toate abaterile grave de la practicile și uzanțele comerciale, contrare bunei-credințe și corectitudinii; (b) natura produselor sau a serviciilor; precum și (c) dacă debitorul are motive obiective de derogare de la rata dobânzii legale sau de la termenul de plată așa cum este prevăzut la articolul 3 alineatul (5), articolul 4 alineatul (3) litera (a), articolul 4 alineatul (4) și articolul 4 alineatul (6) sau de la suma fixă menționată la articolul 6 alineatul (1).	Articolul 12. Nulitatea clauzelor abuzive din contractele încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice Orice clauză contractuală, chiar dacă este negociată individual, referitoare la termenul de executare a obligației pecuniare, la rata dobânzii de întârziere, la penalitățile de întârziere ori la despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței este lovită de nulitate absolută dacă este vădit abuzivă față de creditorul profesionist în condițiile prevăzute de art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002. Articolul 14¹. Practicile vădit abuzive privind executarea obligațiilor pecuniare (1) O practică comercială referitoare la data ori termenul de executare a obligației pecuniare, la rata dobânzii de întârziere ori la despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței nu produce efecte juridice în detrimentul creditorului și, după caz, generează dreptul acestuia de a cere despăgubiri, dacă este vădit abuzivă față de creditor. (2) La evaluarea caracterului vădit abuziv al practicii comerciale prevăzute la alin. (1), criteriile prevăzute la art. 1080 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002 se aplică în mod corespunzător. (3) Practica comercială care exclude plata dobânzii de întârziere în executarea obligațiilor pecuniare se consideră vădit abuzivă față de creditor. (4) Practica comercială care exclude despăgubirea pentru cheltuielile de	Compatibil Art. 7 alin. (1) din Directivă sancționează atât clauzele, cât și practicile vădit abuzive. În legea actuală, norma era transpusă doar pentru clauze (art. 12 și art. 13). Intervențiile din proiect completează transpunerea: Art. 12 se extinde la despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare. Art. 14¹ asigură transpunerea pe partea „practicilor”, absentă anterior (art. 1080 Cod Civil vizează doar clauzele), cu același efect prevăzut de Directivă și cu aceleași criterii de evaluare (art. 1080 alin. (2)).	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante Articolul 13. Evaluarea clauzelor abuzive Evaluarea clauzelor abuzive se realizează în baza criteriilor prevăzute la art. 1080 alin. (2) din Codul civil nr. 1107/2002, unde se va ține cont de următoarele circumstanțe: a) toate devierile grave de la practicile și uzanțele comerciale, contrare bunei-credințe; b) natura bunurilor, a lucrărilor sau a serviciilor; c) dacă debitorul are motive obiective de derogare de la rata legală a dobânzii de întârziere prevăzută la art. 942 din Codul civil nr. 1107/2002, de la termenul de plată prevăzut la art. 862 alin. (1) sau (2) din același cod sau de la despăgubirea minimă pentru cheltuielile de recuperare prevăzută la art. 945 din același cod.
--	--	--	--

	recuperare a creanței, se consideră vădit abuzivă față de creditor. (5) În cazul constatării caracterului vădit abuziv al practicii comerciale, instanța de judecată dispune, la cererea creditorului, încetarea practicii, interzicerea continuării sau reluării acesteia și, după caz, înlăturarea efectelor produse în detrimentul creditorului. (6) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere aplicării art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002 în privința clauzelor contractuale vădit abuzive.		
(2) În scopul aplicării alineatului (1), orice clauză contractuală sau practică care exclude achitarea unor dobânzi pentru efectuarea cu întârziere a plăților este considerată ca fiind vădit inechitabilă. (3) În scopul aplicării alineatului (1), orice clauză contractuală sau practică care exclude compensarea cheltuielilor de recuperare așa cum se menționează la articolul 6 este considerată ca fiind vădit inechitabilă.	Articolul 14¹. Practicile vădit abuzive privind executarea obligațiilor pecuniare (3) Practica comercială care exclude plata dobânzii de întârziere în executarea obligațiilor pecuniare se consideră vădit abuzivă față de creditor. (4) Practica comercială care exclude despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței, se consideră vădit abuzivă față de creditor.	Compatibil	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante Articolul 14. Presumția clauzelor abuzive Orice clauză contractuală care exclude plata dobânzii de întârziere în executarea obligațiilor pecuniare sau a despăgubirii minime de recuperare a creanței se consideră vădit abuzivă în condițiile prevăzute de art. 1080 alin. (3) din Codul civil nr. 1107/2002.
(4) Statele membre garantează că, în interesul creditorilor și al concurenților, există mijloace adecvate și eficiente pentru a stopa aplicarea unor clauze contractuale și practici vădit inechitabile în înțelesul alineatului (1).	Articolul 12. Nulitatea clauzelor abuzive din contractele încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice Orice clauză contractuală, chiar dacă este negociată individual, referitoare la termenul de executare a obligației pecuniare, la rata dobânzii de întârziere, la penalitățile de întârziere ori la despăgubirea pentru cheltuielile de recuperare a creanței este	Compatibil Art. 7 alin. (4) din Directivă impune mijloace adecvate și eficiente pentru a împiedica utilizarea în continuarea clauzelor și a practicilor vădit abuzive. În cazul clauzelor, mijlocul este nulitatea absolută prevăzută de art. 12 coroborat cu normele de trimitere de la art. 1080 Codul Civil, care lipsește de	

	lovită de nulitate absolută dacă este vădit abuzivă față de creditorul profesionist în condițiile prevăzute de art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002. Articolul 14¹. Practicile vădit abuzive privind executarea obligațiilor pecuniare (5) În cazul constatării caracterului vădit abuziv al practicii comerciale, instanța de judecată dispune, la cererea creditorului, încetarea practicii, interzicerea continuării sau reluării acesteia și, după caz, înlăturarea efectelor produse în detrimentul creditorului.	efecte clauza vădit abuzivă. Iar, pentru practici Articolul 14¹ alin. (5) abilitează instanța de judecată să dispună încetarea practicii, interzicerea continuării ei sau reluării acesteia, și înlăturarea efectelor produse în detrimentul creditorului. Aceste două norme asigură împreună împiedicarea utilizării în continuare atât a clauzelor, cât și a practicilor vădit abuzive.	
(5) Mijloacele menționate la alineatul (4) includ dispoziții în baza cărora organizațiile recunoscute oficial ca reprezentante ale întreprinderilor sau ca organizații având interese legitime în reprezentarea acestora pot să se adreseze, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, instanțelor de judecată sau organelor administrative competente, în cazul în care clauzele contractuale sau practicile sunt vădit inechitabile în înțelesul alineatului (1), și, în consecință, pot aplica mijloacele potrivite și eficiente pentru a împiedica aplicarea acestora.	Articolul 14². Mijloace pentru împiedicarea aplicării clauzelor contractuale și practicilor comerciale vădit abuzive (1) În scopul protejării intereselor creditorilor, organizațiile necomerciale în condițiile legii, ca reprezentante ale profesioniștilor, organizații patronale, precum și organizațiile care au un interes legitim în reprezentarea acestora, pot sesiza instanța de judecată, sau după caz, autoritatea publică competentă cu funcții de control și supraveghere, în limitele competențelor prevăzute de lege, atunci când clauzele contractuale care cad sub incidența art. 1080 din Codul civil nr. 1107/2002 ori practicile comerciale prevăzute la art. 141 din prezenta lege sunt vădit abuzive față de creditor. (2) Prin acțiunea introdusă în temeiul alin. (1), organizația reclamantă poate solicita instanței: a) Constatarea caracterului vădit abuziv al clauzei contractuale sau al practicii comerciale;	Compatibil Norma este transpusă prin art.14² care abilitează organizațiile necomerciale ale profesioniștilor, organizațiile patronale și cele cu interes legitim să sesizeze instanța de judecată sau, după caz autoritatea publică cu funcții de control și supraveghere atunci când clauzele contractuale cad sub incidența art. 1080 Cod civil sau practicile comerciale prevăzute la 14¹ sun vădit abuzive.	

	b) Încetarea aplicării clauzei sau a practicii comerciale vădit abuzive în raporturile contractuale existente; c) Publicarea integrală a hotărârii sau a deciziei instanței de judecată privind constatarea caracterului vădit abuziv al clauzei contractuale sau a practicii comerciale vădit abuzive, inclusiv prin mijloacele de informare în masă, pe site-ul oficial al părâtului; (3) Acțiunea introdusă de organizația reclamantă în temeiul prezentului articol nu poate avea ca obiect recuperarea creanței individuale și nu substituie dreptul creditorului de a acționa în mod individual debitorul în condițiile legii. (4) La judecarea acțiunii prevăzute în acest articol, organizația reclamantă nu este obligată să dovedească existența unui prejudiciu propriu sau al unui prejudiciu individual al unui anumit creditor.		
Articolul 8. Transparență și informare (1) Statele membre garantează o transparență totală privind drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta directivă, inclusiv prin publicarea ratei dobânzii legale aplicabile pentru întârzierile de plată. (2) Comisia publică pe Internet detalii referitoare la ratele legale curente ale dobânzii aplicabile în toate statele membre în caz de întârziere a efectuării plăților în tranzacțiile comerciale. (3) Dacă este cazul, statele membre recurg la publicații profesionale, la campanii de promovare sau la orice altă modalitate funcțională de sensibilizare a întreprinderilor cu privire la căile de atac în cazul efectuării cu întârziere a plăților.	Capitolul VI Transparență și recuperarea creanțelor datorate Articolul 15. Monitorizare și raportare 4) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării exercită funcția de autoritate competentă pentru coordonarea monitorizării aplicării prezentei legi, elaborarea și promovarea mecanismului de raportare prevăzut la alin. (2), analiza datelor privind întârzierile în executarea obligațiilor de plată și prezentarea către Guvern a propunerilor de îmbunătățire a cadrului normativ în domeniul combaterii și prevenirii plăților întârziate.	Compatibil Norma corespondentă pentru art. 8 alin. (1) a Directivei reprezintă art. 15 alin. (4) și (5) din proiect, coraborat cu art. 874 din Codul civil. Transparența cadrului este asigurată prin monitorizarea și raportarea de la art. 15, iar publicarea ratei dobânzii legale rezultă din caracterul public al ratei de referință a Băncii Naționale a Moldovei. Art. 8 alin. (2) a Directivei ce instituie obligații Comisiei Europene nu face obiectul transpunerii.	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante Capitolul VI Transparență și recuperarea creanțelor datorate Articolul 15. Monitorizare și raportare (1) Datele privind întârzierile în executarea obligațiilor de plată care decurg din facturi sau din contracte încheiate între profesioniști și între profesioniști și autoritățile publice sunt expuse prin intermediul platformei de

(4) Statele membre pot încuraja elaborarea unor coduri privind plata la termen, în care să se stabilească termene clar definite pentru efectuarea plăților și o procedură adecvată pentru tratarea eventualelor plăți care fac obiectul unei contestații, sau orice alte inițiative care abordează problema esențială a întârzierilor în efectuarea plăților și contribuie la dezvoltarea unei culturi a plăților la termen, care sprijină obiectivele prezentei directive.	(5) Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat, Trezoreria de Stat și alte autorități publice care dețin date relevante privind facturile, cererile echivalente de plată, plățile efectuate și întârzierile aferente asigură, în limitele competențelor, furnizarea și interoperabilitatea datelor necesare pentru monitorizarea prevăzută în prezentul articol, în modul stabilit de Guvern.	Art. 8 alin.(3) este transpusă prin art. 15 alin. (4), iar alin. (4) are caracter facultativ.	interoperabilitate (MConnect), în conformitate cu prevederile Legii nr. 142/2018 cu privire la schimbul de date și interoperabilitate. (2) Modalitatea de raportare, entitățile raportoare și seturile de date vor fi stabilite și aprobate de către Guvern. (3) Datele care vor constitui obiectul raportării vor fi publicate pe portalul guvernamental unic de date deschise (https://date.gov.md).
Articolul 9. Rezerva dreptului de proprietate (1) Statele membre garantează, în conformitate cu dispozițiile de drept intern aplicabile în temeiul dreptului internațional privat, că vânzătorul păstrează dreptul de proprietate asupra bunurilor până la plata integrală, dacă cumpărătorul și vânzătorul au fost în mod expres de acord cu o clauză prevăzând rezerva dreptului de proprietate înainte de livrarea bunurilor. (2) Statele membre pot adopta sau menține dispoziții privind plățile anticipate deja efectuate	Articolul 15¹. Rezerva dreptului de proprietate. (1) În contractele care intră sub incidența prezentei legi și au ca obiect livrarea de bunuri ori includ o componentă de livrarea de bunuri, vânzătorul păstrează dreptul de proprietate asupra bunurilor livrate până la plata integrală a prețului, dacă rezerva dreptului de proprietate a fost convenită expres între părți înainte de livrarea bunurilor. (2) Rezerva dreptului de proprietate prevăzută la alin. (1) este supusă dispozițiilor art. 1191-1194 ale Codului civil nr. 1107/2002, care se aplică în mod corespunzător, inclusiv atunci când plata prețului este stabilită printr-o singură plată la termen. (3) Plățile anticipate, avansurile sau plățile parțiale nu afectează rezerva dreptului de proprietate până la plata integrală a prețului, dacă legea sau contractul nu prevăd altfel	Compatibil Compatibil	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante Articolul 11. Plata avansurilor

de către debitor.			În cazul în care autoritățile publice încheie contracte cu efectuarea plăților anticipate (avans) pentru achiziționarea de bunuri, servicii și lucrări în condițiile admise de prevederile art. 66 alin. (5) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014, despăgubirea minimă se aplică pentru diferența dintre obligațiile de plată și avansurile acordate.
Articolul 10. Proceduri de recuperare a creanțelor necontestate (1) Statele membre garantează că se poate obține un titlu executoriu inclusiv printr-o procedură de urgență și indiferent de suma datorată, în mod normal în termen de 90 de zile calendaristice de la înaintarea acțiunii creditorilor sau de la solicitarea adresată instanței sau altei autorități competente, cu condiția ca suma datorată sau aspecte ale procedurii să nu fie contestate. Statele membre îndeplinesc această obligație în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative interne. (2) Actele cu putere de lege și actele administrative interne se aplică în aceleași condiții tuturor creditorilor care sunt stabiliți în Uniune. (3) Pentru calcularea termenului menționat la alineatul (1) nu se iau în considerare următoarele: (a) perioada necesară pentru procesarea documentelor; (b) orice întârzieri cauzate de creditori, cum ar fi termenele necesare rectificării cererilor. (4) Acest articol nu aduce atingere prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1896/2006.	Art. II. Codul de procedură civilă nr.225/2003 (Monitorul Oficial, 2003, nr. 111-115 art. 451), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: Articolul 345 se completează cu literă s) cu următorul cuprins: “s) rezultă, indiferent de valoarea creanței, din neexecutarea la scadență a unei obligații de plată certe, lichide și exigibile, reglementată de Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice, inclusiv a dobânzii de întârziere, despăgubirii minime și cheltuielilor de recuperare prevăzute de lege, dacă acestea sunt determinate ori determinabile în baza înscrisurilor anexate	Parțial compatibil Art. 10 alin. (1) din Directivă este transpus prin art. 16 din Legea nr. 66/2025, coraborat cu prevederile art. 345 lit.s) din Codul de procedură civilă (introdus prin Art. II al proiectului). norme UE neaplicabile	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante Articolul 16. Proceduri simplificate de recuperare a creanțelor (1) Dacă debitorul întârzie în executarea obligației pecuniare, creditorul poate obține o ordonanță judecătorească în condițiile prevăzute de art. 344–354 din Codul de procedură civilă nr. 225/2003, cu privire la procedura în ordonanță (procedura simplificată). (2) În cazul unei obligații pecuniare ce constituie obiectul unei acțiuni în justiție cu valoare redusă, în condițiile prevăzute de art. 276²–276⁴ din Codul de procedură civilă nr. 225/2003, debitorul beneficiază de o examinare a cererii sale în termene restrânse.
Articolul 11. Raport Până la 16 martie 2016, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului		norme UE neaplicabile	

12 alineatul (4). Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă			
Articolul 14. Intrarea în vigoare Prezenta 0directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>		Compatibil	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile contractante Articolul 17. Dispoziții finale (1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea termenului de 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. 15, care va intra în vigoare la expirarea termenului de 2 ani de la data publicării acesteia.
Articolul 15. Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre.		norme UE neaplicabile	

Nr. 11/2 - 2251 din 03.07.2026

Cancelaria de Stat

Prin prezenta, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării transmite Cererea pentru înregistrarea proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști și autoritățile publice).

CERERE

Nr. crt.	Criterii de înregistrare	Nota autorului
1.	Categoria și denumirea proiectului	Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști și autoritățile publice)
2.	Autoritatea care a elaborat proiectul	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării
3.	Justificarea depunerii cererii	Legea nr. 66/2025 privind combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată în temeiul contractelor încheiate între profesioniști sau între profesioniști și autoritățile publice
4.	Referința la documentul de planificare care prevede elaborarea proiectului	Programul Național de Aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029 (Hotărârea Guvernului nr. 306/2025) la Capitolul 20. Politica industrială și antreprenorială, Anexa A, pct. 1
5.	Lista instituțiilor a căror avizare este necesară	1. Cancelaria de Stat 2. Ministerul Finanțelor 3. Agenția Achiziții Publice 4. Ministerul Justiției 5. Centrul Național Anticorupție
6.	Termenul-limită pentru depunerea avizelor/expertizelor	10 zile lucrătoare
7.	Persoana responsabilă de promovarea proiectului	Eduard Țugui, șef, Direcția politici de atragere a investițiilor și dezvoltare industrială Tel. 022-237743/250673, E-mail: eduard.tugui@mded.gov.md
8.	Anexe	1. Proiectul de lege 2. Nota de fundamentare 3. Tabelul comparativ 4. Tabelul de concordanță
9.	Data și ora depunerii cererii	03.07.2026
10.	Semnătura	

Secretar de stat

Ex. Liliana Mamaliga,
tel. 250-673

Oleg BIVOL

Piața Marii Adunări Naționale nr. 1, Chișinău, MD-2012, tel. +373 22 250107, fax +373 250629

e-mail: secretariat@mded.gov.md, Pagina web: www.mded.gov.md